

SLUŽBENI GLASNIK OPĆINE VISOKO

GODINA LII

Visoko, UTORAK 31. juli 2018. godine

BROJ 7

50.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 14. Statuta općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 01/11 i 08/13) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 04/06 i 01/10) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici, održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je:

ODLUKU

o dodjeli javnog priznanja „Povelja općine Visoko“ za 2018. godinu

Član 1.

Ovom odlukom Općinsko vijeće Visoko dodjeljuje javno priznanje „Povelja općine Visoko“ u povodu 29. avgusta Dana općine Visoko.

Član 2.

„Povelja općine Visoko“ u 2018. godini dodjeljuje se IVI IŠTUKU, sportisti, fudbaleru, treneru, dokazanom patrioti na sportskom planu, za pozitivnu promociju Bosne i Hercegovine i općine Visoko.

Član 3.

Uz priznanje dodjeljuje se i novčani iznos od 1000,00 KM (slovima: hiljadu konvertibilnih maraka).

Član 4.

„Povelja općine Visoko“ uručit će se dobitniku na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Visoko povodom obilježavanja Dana općine Visoko, 29. avgusta 2018. godine.

Član 5.

Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku općine Visoko“.

Broj: 01/1-02-240/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fežić, prof, s.r.

51.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 14. Statuta općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 01/11 i 08/13) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 04/06 i 01/10) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici, održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je:

ODLUKU

o dodjeli javnog priznanja „Povelja općine Visoko“ za 2018. godinu

Član 1.

Ovom odlukom Općinsko vijeće Visoko dodjeljuje javno priznanje „Povelja općine Visoko“ u povodu 29. avgusta Dana općine Visoko.

Član 2.

„Povelja općine Visoko“ u 2018. godini dodjeljuje se KUGLAŠKOM KLUBU „BOSNA“ VISOKO, za veliki doprinos i predanost razvoju kuglaškog sporta, domaće i međunarodno predstavljanje i afirmaciju općine Visoko.

Član 3.

Uz priznanje dodjeljuje se i novčani iznos od 2000,00 KM (slovima: dvije hiljade konvertibilnih maraka).

Član 4.

„Povelja općine Visoko“ uručit će se dobitniku na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Visoko povodom obilježavanja Dana općine Visoko, 29. avgusta 2018. godine.

Član 5.

Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku općine Visoko“.

Broj: 01/1-02-241/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

52.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 14. Statuta općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 01/11 i 08/13) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima

općine Visoko („Službeni glasnik općine Visoko“, broj: 04/06 i 01/10) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je:

O D L U K U**o dodjeli javnog priznanja
„Povelja općine za životno djelo“ za
2018. godinu****Član 1.**

Ovom odlukom Općinsko vijeće Visoko dodjeljuje javno priznanje „Povelja općine za životno djelo“ u povodu 29. avgusta Dana općine Visoko.

Član 2.

„Povelja općine za životno djelo“ u 2018. godini dodjeljuje se ILHANU-IKI DERVOVIĆU (posthumno), za postignute rezultate i značajan doprinos u oblasti bosanskohercegovačkih autora dokumentarnih i kratkih filmova o prirodnoj i kulturnoj baštini, te afirmaciji općine Visoko.

Član 3.

Uz priznanje dodjeljuje se i novčani iznos od 2000,00 KM (slovima: dvije hiljade konvertibilnih maraka).

Član 4.

„Povelja općine za životno djelo“ uručit će se na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Visoko povodom obilježavanja Dana općine Visoko, 29. avgusta 2018. godine.

Član 5.

Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku općine Visoko“.

Broj: 01/1-02-242/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof. s.r.

53.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 14. Statuta općine Visoko («Službeni glasnik općine Visoko», broj: 01/11 i 08/13) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima općine Visoko («Službeni glasnik općine Visoko», broj: 4/06 i 1/10) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je

O D L U K U**o dodjeli javnog priznanja „Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ za 2018. godinu****Član 1.**

Ovom Odlukom Općinsko vijeće Visoko dodjeljuje javno priznanje „Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ u povodu 29. avgusta Dana općine Visoko.

Član 2.

„Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ u 2018. godini dodjeljuje se hafizu ISMETU ef. SPAHIĆU, za postignute rezultate i značajan doprinos u vjersko-obrazovnoj oblasti i afirmaciji općine Visoko.

Član 3.

„Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ uručit će se dobitniku na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Visoko povodom obilježavanja Dana općine Visoko, 29. avgusta 2018. godine.

Član 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja u «Službenom glasniku općine Visoko».

Broj: 01/1-02-243/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof. s.r.

54.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 14. Statuta općine Visoko («Službeni glasnik općine Visoko», broj: 01/11 i 08/13) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima općine Visoko («Službeni glasnik općine Visoko», broj: 4/06 i 1/10) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je

O D L U K U**o dodjeli javnog priznanja „Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ za 2018. godinu****Član 1.**

Ovom Odlukom Općinsko vijeće Visoko dodjeljuje javno priznanje „Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ u povodu 29. avgusta Dana općine Visoko.

Član 2.

„Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ u 2018. godini dodjeljuje se doktoru-forenzičaru JOHN CLARKU, za postignute rezultate i značajan doprinos u periodu 1999-2001. godine, kao članu ekspertnog tima Međunarodnog Krivičnog Tribunala za bivšu Jugoslaviju (ICTY), za rukovođenje forenzičkom ekipom koja je vršila dokumentiranje o počinjenom genocidu na području Srebrenice u toku 1995. godine i afirmaciji općine Visoko.

Član 3.

„Povelja o proglašenju počasnim građaninom općine Visoko“ uručit će se dobitniku na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Visoko povodom obilježavanja Dana općine Visoko, 29. avgusta 2018. godine.

Član 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja u «Službenom glasniku općine Visoko».

Broj: 01/1-02-244/18
29.06.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

55.

Na osnovu člana 22. stav 1. tačka 17. Statuta općine Visoko („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 01/11 i 08/13), člana 29. stav 1. i člana 35. Poslovnika Općinskog vijeća Visoko („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 07/08, 06/11 i 02/14) Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici, održanoj 27.07. 2018. godine, donijelo je:

O D L U K U

o izmjenama Odluke o imenovanju predsjednika, zamjenika predsjednika i članova stalnih radnih tijela Općinskog vijeća Visoko saziva 2016 – 2020. godina

Član 1.

U Odluci o imenovanju predsjednika, zamjenika predsjednika i članova stalnih radnih tijela Općinskog vijeća Visoko saziva 2016 – 2020. godina („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 07/16, 9/17) u članu 9. stav 2. tačka 2. mijenja se i glasi:

“2. Mirsad Alibegović, član”.

Član 2.

U članu 10. stav 2. tačka 2. mijenja se i glasi:

„2. Adi Pašalić, član“.

Član 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom objavljivanja u „Službenom glasniku Općine Visoko“.

Broj: 01/1-02-245/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

56.

Na osnovu člana 22. i 98. Statuta Općine Visoko (“Službeni glasnik Općine Visoko”, broj: 01/11 i 08/13), člana 2. Odluke o određivanju predstavnika Općine Visoko u Skupštine javnih preduzeća Općine Visoko (“Službeni glasnik Općine Visoko”, broj: 05/18), Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici, održanoj 27.07.2018. godine, donijelo je:

ZAKLJUČAK**o davanju ovlaštenja predstavniku
Općine u Skupštini JKP “Visoko” d.o.o.
Visoko za razrješenje i konačno
imenovanje člana Nadzornog
odbora JKP “Visoko” d.o.o. Visoko****I**

Općinsko vijeće Visoko ovlašćuje predstavnika Općine u Skupštini JKP “Visoko” d.o.o. Visoko da razriješi člana Nadzornog odbora JKP “Visoko” d.o.o. Visoko, na kraći period:

1. Edina Ahmetović, član

II

Općinsko vijeće Visoko ovlašćuje predstavnika Općine u Skupštini JKP “Visoko” d.o.o. Visoko da izvrši konačno imenovanje člana Nadzornog odbora JKP “Visoko” d.o.o. Visoko :

1. Emir Fejzović imenuje se na period od četiri godine, a do isteka mandata članova Nadzornog odbora JKP “Visoko” d.o.o. Visoko, imenovanih 1.11.2017.godine. („Službeni glasnik Općine Visoko, broj: 10/17).

III

Općinsko vijeće ovlašćuje predstavnika Općine u Skupštini JKP “Visoko” d.o.o. Visoko da Skupština JKP “Visoko” d.o.o. Visoko, na osnovu ovlaštenja datih u tačkama I i II ovog zaključka donese potrebne odluke.

IV

Ovaj zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u “Službenom glasniku Općine Visoko”.

Broj: 01/1-02-246/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVAJUĆI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

57.

Na osnovu člana 363. stav 4. Zakona o stvarnim pravima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 66/13 i 100/13), člana 13. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 49/06) i člana 22. tačka 5. Statuta Općine Visoko ("Službeni glasnik Općine Visoko", broj 1/11 i 8/13), Općinsko vijeće Visoko, na 21. sjednici, održanoj 27.07. 2018. godine, donijelo je:

ODLUKU**Član 1.**

Općinsko vijeće Visoko donosi odluku o neposrednoj zamjeni suvlasničkih udjela na nekretninama i to suvlasničkog udjela 2/25 Općine Visoko na k.č. 684/1 u naravi njiva 2. klase KO Alaudin za suvlasničke udjele Babić (Osman) Ismeta i Šehović (Osman) Mubine na k.č. 684/6 u naravi stambena zgrada 59 m², pomoćna zgrada 38 m² dvorište 500 m² i njiva 2. klase 102 m² KO Alaudin, radi izgradnje lokalnog puta Arnautovići - Mulići.

Član 2.

Ovlašćuje se Općinska načelnica Visoko Amra Babić da može zaključiti ugovor o zamjeni idealnih udjela nekretnina iz člana 1. ove Odluke, čije su tržišne vrijednosti jednake, tako da Općina Visoko stiče pravo vlasništva udio 1/1 na k.č. 684/6 njiva 2. klase površine 27 m², a suvlasnički udio Općine Visoko na k.č.

684/1 se prenosi na suvlasnike Babić (Osman) Ismeta i Šehović (Osman) Mubinu srazmjerno njihovim suvlasničkim udjelima na k.č. 684/1

Član 2.

Troškove zaključenja ugovora o zamjeni suvlasničkih udjela na nekretninama kao i sve druge troškove snosi Općina Visoko.

Član 3.

Ova odluka stupa na snagu danom objave u "Službenom glasniku Općine Visoko".

Broj: 01/1-02-247/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVALAČI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

58.

Na osnovu člana 363. stav 3. tačka 5. Zakona o stvarnim pravima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 66/13 i 100/13), člana 13. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 49/06) i člana 22. tačka 5. Statuta Općine Visoko ("Službeni glasnik Općine Visoko", broj 1/11 i 8/13), Općinsko vijeće Visoko ,na 21.sjednici ,održanoj 27.07. 2018. godine donijelo je:

O D L U K U

Član 1.

Općinsko vijeće Visoko kupuje u postupku neposredne pogodbe parcelu označenu k.č. 687/3 njiva 2. klase, površine 29 m2 u KO Alaudin na kojoj je upisano pravo suvlasništva u korist Babić rođ. Lemeš Sabrije udio 1/3, Babić (Džafer) Lejle udio 1/3 i Babić (Džafer) Nevzete udio 1/3 radi

izgradnje lokalnog puta Arnautovići - Mulići.

Član 2.

Ovlašćuje se Općinska načelnica Visoko Amra Babić da može zaključiti ugovor o kupoprodaji parcele iz člana 1. ove Odluke po cijeni 25,00 KM po m2, odnosno po ukupnoj cijeni 725,00 KM.

Član 2.

Troškove zaključenja kupoprodajnog ugovora i obavezu plaćanja poreza na promet nekretnina, kao i sve druge troškove snosi Općina Visoko, kao kupac.

Član 3.

Ova odluka stupa na snagu danom objave u "Službenom glasniku Općine Visoko".

Broj: 01/1-02-248/18
27.07.2018.godine

PREDSJEDAVALAČI
Općinskog vijeća Visoko
Bajro Fejzić, prof, s.r.

59.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o zahtjevu Premijera Federacije Bosne i Hercegovine za utvrđivanje ustavnosti odredbe člana 1. tačka 7. Odluke o opštinskim komunalnim taksama, i zahtjevu za donošenje privremene mjere, na osnovu člana IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 18.04.2018. godine, donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da odredbe člana 14. tarifni broj 7. Odluke o opštinskim komunalnim taksama („Službeni glasnik Opštine Visoko“, broj:

10/15), nisu u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Utvrđuje se da je odredba člana 1. tačka 7. Odluke o opštinskim komunalnim taksama („Službeni glasnik Opštine Visoko“, broj: 10/15) u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
3. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenom glasniku Opštine Visoko“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Premijer Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva), koristeći ovlaštenje iz člana IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, svojim aktom broj: 01-01-1692/16 od 28.12.2016. godine, koji je zaprimljen 04.01.2017. godine, podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti odredbe člana 1. tačka 7. Odluke o opštinskim komunalnim taksama koju je Opštinsko vijeće Visoko donijelo na sjednici održanoj dana 26.12.2015. godine (u daljem tekstu: osporena odredba opštinske Odluke).

Pozivajući se na član 44. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10 i 18/16) podnosilac zahtjeva je pod istim brojem i sa istim datumom podnio i zahtjev za donošenje privremene mjere, kojom bi se obustavila primjena osporene odredbe opštinske Odluke, do konačne odluke u meritumu.

Na osnovu pomenutog člana IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, podnosilac zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije.

2. Stranke u postupku

U skladu sa članom 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03) stranke u ovom postupku su Premijer Federacije Bosne i Hercegovine kao podnosilac zahtjeva i Opštinsko vijeće Visoko kao donosilac Odluke čije se odredbe osporavaju.

3. Bitni navodi zahtjeva za ocjenu ustavnosti i zahtjeva za privremenu mjeru

Odredbama člana 1. opštinske Odluke propisani su osnovi za naplatu komunalnih taksi na području Opštine Visoko, pa je, pored ostalog, osporenom odredbom tačke 7. utvrđeno da će se komunalna taksa naplaćivati „za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije“. Podnosilac zahtjeva smatra da iz karaktera navedene odredbe proizilazi da iste direktno obavezuju samo privredna društva koja se bave djelatnošću pružanja telekomunikacijskih usluga, kao što su između ostalih, „BH Telecom“ d.d. Sarajevo i „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, društva koja su u većinskom vlasništvu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine. Navodi da se radi o društvima čija je osnovna djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga, te da su bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnici, antene i stubovi sredstva jedinstvene infrastrukture i telekomunikacionog sistema koji se ne može drugačije tretirati od ostalih dijelova jedinstvene mreže. Mišljenja je da nema osnova da se naplaćuju posebne takse na iste.

Ističe da bi naplaćivanje posebnih taksi na dio infrastrukture telekom operatera bilo isto što i naplaćivanje takse na trafo stanice privrednim društvima koja pružaju uslugu isporuke električne energije. Na navedeni način, prema mišljenju podnosioca zahtjeva, proizilazi da se jednako tretira pružanje telekomunikacijskih usluga, kao usluga od javnog interesa, i djelatnosti sportskih kladionica, što je nedopustivo. U odnosu na razloge za uvođenje navedenih komunalnih taksi (razvoj sporta, kulture, umjetnosti, obrazovanja i sl.) ističe da su telekom operateri društva u većinskom vlasništvu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, i da su to društva od državnog interesa, uz to i društveno odgovorne kompanije koje već podržavaju sport, kulturu, socijalnu i humanitarnu djelatnost i koje svake godine za te svrhe izdvajaju preko 100.000,00 KM samo na području Zeničko-dobojskog kantona.

Pored toga telekom operateri izdvajaju milionska sredstva u Budžet Federacije Bosne i Hercegovine putem plaćanja licenci za rad Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (cca 10.500.000,00 KM na godišnjem nivou) koja se raspoređuju po svim nivoima vlasti, tako da i sa tog aspekta nije opravdano nametati dodatne obaveze u vidu komunalnih taksi, naročito stoga što bi to podrazumijevalo duplo plaćanje na ime istih obaveza. Nadalje, ukazuje na okolnost da iz obima GSM dozvole koju daje Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Regulatorna agencija za komunikacije) proizilazi da je operater odnosno korisnik GSM dozvole dužan razviti svoju GSM uslugu za 80% populacije Bosne i Hercegovine i 80% pojedinačnih saobraćajnica. Navodi također da Regulatorna agencija za komunikacije nameće obavezu pokrivenosti teritorije, a da Opštinsko vijeće nameće obavezu plaćanja taksi na jedina sredstva za pokrivanje prostora

GSM signalom (bazne stanice, mikrobazne stanice, stubovi i antene). Naglašava da se za plaćanje ovako utvrđenih komunalnih taksi izdvajaju ogromna finansijska sredstva što dovodi u pitanje isplativost infrastrukture za pružanje mobilnih usluga na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona, i da su troškovi veći od prihoda koji se ostvaruju.

Podnosilac zahtjeva se poziva na presude Ustavnog suda Federacije broj: U-5/09 od 13.10.2009. godine, U-12/11 od 04.10.2011. godine, U-36/12 od 26.02.2013. godine i U-32/15 od 18.05.2016. godine, kojima je utvrđeno da vrsta djelatnosti ne može biti relevantan kriterij za propisivanje komunalne takse, nego da su realni i relevantni drugi kriteriji kao što su područje opštine, odnosno grada gdje se djelatnost obavlja, i dr.

Na osnovu izloženog podnosilac zahtjeva smatra da osporena odredba opštinske Odluke nije u skladu sa članom II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, jer se pravna lica koja se bave djelatnošću mobilne telefonije stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druga lica, pa predlaže Ustavnom sudu Federacije da donese presudu kojom se utvrđuje da osporena odredba opštinske Odluke nije u saglasnosti sa članom II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Podnosilac zahtjeva navodi da se razlozi za izdavanje privremene mjere ogledaju u činjenici da je osporenim odredbom opštinske Odluke propisana komunalna taksa za pružanje usluga mobilne telefonije i internet usluga, odnosno plaćanje taksi na bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnike, antene i stubove, i da se za plaćanje ovih taksi izdvajaju ogromna finansijska sredstva što dovodi u pitanje isplativost infrastrukture za pružanje mobilnih usluga na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona, obzirom da su troškovi veći od prihoda koji se ostvaruju.

Iz navedenih razloga, prema mišljenju podnosioca zahtjeva, bio bi ugrožen dalji tehnološki napredak u oblasti mobilne telefonije, što bi dovelo do pada kvaliteta usluga zbog eventualne redukcije broja baznih stanica. Ističe da bi plaćanjem ovako utvrđenih komunalnih taksi zasnovanih na kriterijima za koje je Ustavni sud Federacije utvrdio da nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, za telekom operatere nastala šteta koju bi bilo teško nadoknaditi, posebno ako se uzme u obzir da plaćena sredstva po osnovu komunalnih taksi idu u opštinski budžet i da su unaprijed raspoređena i potrošena, odnosno da neće moći biti vraćena u slučaju regresnog postupka.

Nadalje, podnosilac zahtjeva navodi da je opštinskom Odlukom kao kriterij za utvrđivanje takse uzeta djelatnost koju pravno ili fizičko lice obavlja, što nije u skladu sa odredbama člana II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Podsjeća da je Ustavni sud Federacije u svojim presudama broj: U-31/07 od 27.05.2008. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine, U-12/11 od 04.10.2011. godine, U-36/12 od 26.02.2013. godine i U-32/15 od 18.05.2016. godine, utvrdio da je u suprotnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine propisivati vrstu djelatnosti kao relevantan kriterij za propisivanje takse, nego da su relevantni i drugi kriteriji kao što je npr. područje opštine odnosno grada gdje se djelatnost obavlja. Mišljenja je da je osporena odredba opštinske Odluke diskriminatorna i da nema osnova za naplaćivanje ovako utvrđenih komunalnih taksi.

Iz navedenih razloga predlaže Ustavnom sudu Federacije da u skladu sa članom 44. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine donese privremenu mjeru kojom se obustavlja

primjena osporene odredbe opštinske Odluke.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev za ocjenu ustavnosti i za privremenu mjeru

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine Ustavni sud Federacije je zatražio od Opštinskog vijeća Visoko da dostavi odgovor na zahtjev podnosioca za izdavanje privremene mjere u roku od 15 dana, a na navode podnosioca iz zahtjeva za ocjenu ustavnosti u roku od 30 dana od dana prijema akta Suda.

Odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti, koji je u Ustavnom sudu Federacije zaprimljen 15.02.2017. godine dostavio je Predsjedavajući Opštinskog vijeća Opštine Visoko aktom broj: 01/1-02-57/17 od 10.02.2017. godine, a sačinila ga je opštinska Služba za finansije, privredu i lokalni ekonomski razvoj. Taj odgovor sadrži navode identične onima iz odgovora na zahtjev za privremenu mjeru.

Tako se ističe da je u Poreskoj upravi Visoko utvrđeno da su mobilni operateri „BH Telecom“ d.d. Sarajevo, „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, kao i drugi mobilni operateri koji na području Opštine Visoko imaju bazne stanice, predajnike i antene, za 2016. godinu platili takse za istaknutu firmu, ali da nisu podnijeli prijave za razrez komunalne takse po osnovu iz osporene odredbe opštinske Odluke, odnosno da po tom osnovu ni jedan mobilni operater nije platio komunalnu taksu.

Naglašeno je da se navedena opštinska služba, prilikom izrade prijedloga osporene odredbe opštinske Odluke i utvrđivanja ove vrste komunalne takse za privredna društva čija je djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga, rukovodila činjenicama da su bazne

stanice, predajnici i antene objekti koji se u većini slučajeva grade odnosno postavljaju u vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima, koja su van obuhvata urbanističkih planova i van područja gradskog građevinskog zemljišta. Stoga je, kako se dalje navodi, gradnja, odnosno postavljanje tih objekata *de facto* izuzeto od plaćanja naknada za uređenje građevinskog zemljišta i plaćanja komunalnih naknada propisanih opštinskim propisima o građevinskom zemljištu Opštine Visoko i odredbama zakonskih propisa Zeničko-dobojskog kantona. Prema tim zakonskim propisima, navodi se dalje, pomenutu naknadu plaćaju pravna i fizička lica čiji su objekti u urbanom području Opštine Visoko i na taj način doprinose razvoju komunalne infrastrukture lokalne zajednice. Smatraju, da bi i privredna društva čija je djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga mogla podnijeti plaćanje komunalne takse utvrđene osporenim odredbom opštinske Odluke i tako doprinijeti razvoju Opštine, pošto predmetna komunalna taksa ulazi u prihode Opštine.

Iz svega rečenog smatraju kako je zahtjev za utvrđivanje ustavnosti u ovom predmetu neosnovan.

Odgovor na zahtjev za izdavanje privremene mjere u ime Opštinskog vijeća Visoko dostavila je nadležna Služba za finansije, privredu i lokalni ekonomski razvoj Opštine Visoko aktom broj: 04/1-20-56/17 od 25.01.2017. godine, koji je zaprimljen u Ustavnom sudu Federacije dana 30.01.2017. godine. U odgovoru se navodi da se navedena služba prilikom izrade Odluke o komunalnim taksama i prilikom utvrđivanja ove vrste komunalne takse čiji su obaveznici privredna društva koja se bave djelatnošću pružanja telekomunikacijskih usluga rukovodila činjenicama da su bazne stanice, antene i predajnici, objekti koji se u većini slučajeva postavljaju (grade) u

vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima koja su van obuhvata urbanističkog plana i gradskog građevinskog zemljišta, te su zbog toga izuzeta od plaćanja naknade za uređenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, koja je propisana Odlukom o građevinskom zemljištu Opštine Visoko i odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima Zeničko-dobojskog kantona. Prema navedenim zakonima, ističe se, naknadu plaćaju pravna i fizička lica koja svoje objekte imaju u urbanom području Opštine Visoko, i na taj način doprinose razvoju komunalne, putne i druge infrastrukture lokalne zajednice. Obzirom da privredna društva koja se bave pružanjem telekomunikacijskih usluga ne plaćaju naknade prema navedenim zakonima, smatraju da ova društva mogu podnijeti plaćanje komunalne takse utvrđene osporenim članom Odluke i na taj način doprinijeti razvoju Opštine, jer komunalna taksa spada u prihode Opštine. Iz navedenih razloga smatraju da zahtjev podnosioca za izdavanje privremene mjere obustave primjene osporene odredbe opštinske Odluke nije osnovan.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Bosne i Hercegovine

Član I

Bosna i Hercegovina

4. Kretanje roba, usluga, kapitala i lica

Postoji sloboda kretanja širom Bosne Hercegovine. Bosna i Hercegovina i entiteti neće ometati punu slobodu kretanja, lica, roba, usluga i kapitala širom Bosne i Hercegovine. Nijedan entitet neće provoditi bilo kakvu kontrolu na granici između entiteta.

B. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II.A.2 (1) c)

(1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:

(...)

c) jednakost pred zakonom;

(...)

Član IV.C.3.10.(2) d)

Ustavni sud:

(...)

d) na zahtjev Premijera ili kantona, utvrđuje da li neki predloženi ili usvojeni propis koji je donijelo neko tijelo kantonalne, gradske ili opštinske vlasti u skladu sa ovim ustavom.

Član VI.4.b)

Opštinsko vijeće:

(...),

b) usvaja opštinski budžet i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno finansiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast.

(...)

C. Zakon o komunikacijama

(„Službeni glasnik BiH“, br.: 31/03, 75/06, 32/10 i 98/12)

I - UVOD I OPŠTE ODREDBE**Član 1.
Predmet Zakona**

1. Ovim se zakonom reguliše oblast komunikacija u Bosni i Hercegovini te

uspostavljanje i rad Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, koji predviđa uspostavu i funkcionisanje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava.

Član 3.

Nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine u oblasti komunikacija

3. Agencija je nadležna za:

a) regulisanje emitterskih i javnih telekomunikacijskih mreža i usluga, uključujući

izdavanje dozvola, utvrđivanje cijena, međupovezivanje i definisanje osnovnih

uslova za osiguranje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava; i

4. Vijeće ministara i agencija, u skladu sa pojedinačnim nadležnostima definisanim ovim zakonom, preduzimaju sve razumne mjere za ostvarenje slijedećih ciljeva:

(...)

e) osiguranje efikasnog korištenja i efikasnog upravljanja resursima radio frekvencija

i brojeva sa propisima iz oblasti radiokomunikacija i drugim preporukama

Međunarodne unije za telekomunikacije, i drugim međunarodnim sporazumima

čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina.

Član 4.

Regulatorni principi emitiranja i telekomunikacija

2. Regulatorni principi telekomunikacija obuhvataju:

(...)

d) razinu kvalitete u pružanju telekomunikacijskih usluga i telekomunikacijske opreme će, što je prije moguće, biti kompatibilna sa opšteprihvaćenim normama u Evropskoj uniji;

(...).

Član 7.

Pružanje telekomunikacijskih usluga

1. Za pružanje telekomunikacijskih usluga putem mobilnih i fiksnih mreža potrebna je dozvola u skladu sa odredbama ovoga zakona.

(...).

Član 10.

Izdavanje dozvola

1. Zahtjev za izdavanje dozvole upućuje se Agenciji. Agencija izdaje dozvolu u roku od dva mjeseca. U slučajevima u kojima treba primijeniti postupak utvrđivanja konkurentnosti i selektivnosti na osnovu poređenja, Agencija može produžiti razdoblje potrebno za procjenu zahtjeva do četiri mjeseca kako bi osigurala da se postupak obavi na pravičan, razuman, otvoren, nediskriminatoran i transparentan način za sve zainteresirane strane.

Član 34.

Osnovni zahtjevi

1. Radio i telekomunikacijska terminalna oprema mora ispunjavati sljedeće osnovne zahtjeve:

a) zahtjeve o zaštiti zdravlja i sigurnosti korisnika i bilo kojih drugih lica; i

b) zahtjeve koji se tiču elektromagnetne kompatibilnosti.

2. Radiooprema bit će ugrađena na takav način da učinkovito koristi radiofrekvencijski

spektar za zemaljske, svemirske i orbitalne radiokomunikacije i izbjegava štetne

utjecaje.

3. Smatrat će se da je svaki uređaj koji ispunjava usklađene norme Evropske unije

u skladu sa st. 1. i 2. ovoga člana.

Član 37.

Dužnosti Agencije

1. Shodno odredbama ovog zakona, dužnosti Agencije su:

(...)

b) izdavanje dozvola emiterima i operaterima telekomunikacija u skladu sa odredbama ovoga zakona i praćenje poštivanja uslova izdatih dozvola;

c) planiranje, upravljanje, namjena i dodjela frekvencijskog spektra, praćenje njegovog korištenja, kao i održavanje i objava Plana korištenja frekvencijskog spektra za cijelu teritoriju Bosne i Hercegovine;

(...).

D. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine
(„Službene novine Federacije BiH“,
br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15)

Član 1.

Ovim Zakonom uređuje se pripadnost javnih prihoda koji su ustanovljeni zakonima na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija).

Član 2.

Javnim prihodima, u smislu ovog zakona, smatraju se indirektni porezi, direktni porezi, naknade, takse, doprinosi, donacije i drugi prihodi, utvrđeni zakonima i drugim propisima Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona i jedinica lokalne samouprave.

Član 13.

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz člana 6. ovog Zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

(...)

c) naknade i takse u skladu sa propisima jedinica lokalne samouprave;

(...)

Opštinska vijeća donose propise kojima se utvrđuje visina naknada po osnovu korištenja i uređenja zemljišta, kao i visina drugih naknada, novčanih kazni i taksi u njihovoj nadležnosti.

E. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.:
49/06 i 51/09)

Član 13.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je opštinsko vijeće u opštini, a gradsko vijeće u gradu (u daljem tekstu: Vijeće

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

(...)

-usvaja budžet i izvještaj o izvršenju budžeta jedinice lokalne samouprave; (alineja 2)

(...)

- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave; (alineja 4)

(...)

Član 34.

Jedinice lokalne samouprave imaju pravo na odgovarajuće sopstvene finansijske izvore kojima lokalni organi mogu slobodno raspolagati u okviru svoje nadležnosti u skladu sa zakonom.

Jedan dio finansijskih izvora jedinica lokalne samouprave ostvarivat će se od lokalnih taksi i naknada čiju stopu jedinica lokalne samouprave ostvaruje u okviru zakona.

Član 36.

U zakonom propisanim okvirima jedinice lokalne samouprave donose propise o naknadama i taksama, kao i provedbene propise o oporezivanju.

Član 37.

Jedinicama lokalne samouprave pripadaju prihodi:

a) vlastiti prihodi:

- porezi za koje jedinice lokalne samouprave samostalno određuju stopu u skladu sa zakonom.

- lokalne takse i naknade čije iznose utvrđuje vijeće u skladu sa zakonom.

(...).

F. Pravilo 80/2016 o naknadama za dozvole Regulatorne agencije za komunikacije

(„Službeni glasnik BiH“, broj: 95/16)

DIO PRVI – UVODNE NAPOMENE

Član 1.

(Predmet pravila)

Ovim pravilom propisuje se obaveza plaćanja, način obračuna, iznos naknade i način plaćanja naknade za dozvole u radio komunikacija, emitiranju i telekomunikacijama u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: naknada za dozvole) koje izdaje Regulatorna agencija za komunikacije (u daljem tekstu; Agencija) i određuju izuzeci od plaćanja ovih naknada kao i postupanje Agencije u slučaju neplaćanja istih).

Član 2.

(Obaveznici plaćanja naknade)

Svi korisnici dozvola u radio komunikacijama, emitiranju i telekomunikacijama u Bosni i Hercegovini dužni su plaćati naknadu za korištenje dozvola, sa izuzetkom određenih korisnika koji su oslobođeni plaćanja naknade za

dozvolu u radio komunikacijama i naknade u emitiranju, u skladu s odredbama ovog pravila.

**DIO DRUGI – ZAJEDNIČKE ODREDBE
GLAVA I– UOPŠTE O VRSTAMA I
OBAVEZAMA PLAĆANJA NAKNADA
ZA DOZVOLE**

Član 7.

(Vrsta naknada)

Naknade za dozvole su:

- a) naknada za administrativno-tehničku obradu zahtjeva za izdavanje dozvole ili izmjenu dozvole;
- b) godišnja naknada za dozvolu

**DIO TREĆI – POSEBNE ODREDBE
GLAVA I– POSEBNO O PLAĆANJU
NAKNADA**

Član 15.

(Plaćanje naknade za dozvolu u telekomunikacijama)

- (1) Godišnja naknada za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija plaća se na osnovu obračuna izvršenog u skladu sa članom 21. ovog pravila. Agencija korisniku dozvole izdaje rješenje kojim se obračunava iznos naknade u dva jednaka dijela sa rokom plaćanja prvog dijela na dan 30.04. i drugog dijela sa rokom plaćanja na dan 30.09. tekuće godine.
- (2) Do konačnog utvrđivanja i obračuna visine godišnje naknade iz stava 1. ovoga člana, korisnik dozvole plaća godišnju naknadu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija unaprijed u visini koja odgovara $\frac{1}{4}$ godišnje

- naknade za dozvolu utvrđene za prethodnu godinu.
- (3) Uplata predujma godišnje naknade za dozvolu vrši se na osnovu rješenja Agencije kojim se utvrđuje visina predujma za korištenje dozvole sa rokom plaćanja do 31.01. tekuće godine.
- (4) Izuzetno, godišnja naknada za dozvolu za korištenje brojeva i/ili kodova se obračunava u skladu sa članom 27. ovog pravila, a plaća se u skladu članom 14. ovog pravila.

**GLAVA II – IZNOSI GODIŠNJIH
NAKNADA ZA DOZVOLE U
RADIOKOMUNIKACIJAMA,
EMITIRANJU I
TELEKOMUNIKACIJAMA**

Član 21.

(Obračun godišnjih naknada za dozvole u telekomunikacijama)

- (1) Naknada za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija – mobilne telekomunikacijske mreže, javne fiksne telekomunikacijske mreže, pristup internetu i distribucija audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija, obračunava se po stopi do najviše 1,50% od ukupnog prihoda korisnika dozvole ostvarenog po osnovi obavljanja djelatnosti telekomunikacija u prethodnoj fiskalnoj godini.

Član 22.

(Utvrđivanje iznosa godišnje naknade za dozvole u telekomunikacijama)

- (1) Iznos godišnje naknade za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija Agencija

utvrđuje se posebnim rješenjem nakon isteka kalendarske godine na osnovi Izvještaja o ukupnom godišnjem prihodu korisnika dozvole.

- (2) Obrazac izvještaja iz stava (1) ovoga člana nalazi se u Aneksu III ovog pravila i čini njegov sastavni dio.

G. Odluka o naknadi za korištenje radiofrekventnog spektra u Bosni i Hercegovini

(„Službeni glasnik BiH“, broj: 15/14)

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se obaveza plaćanja, način obračuna i iznos naknade za korištenje radiofrekventnog spektra.

Član 8.

(Kopneni mobilni sistemi)

- (1) Naknada za korištenje radiofrekventnog spektra u kopненоj mobilnoj službi (PMR, PAMR, telemetrija, telekomanda i sl.) zavisno od dodijeljenih radiofrekventnih kanala i broja opština na kojima se realizira radiokomunikacioni servis upotrebom tih radiofrekventnih kanala se utvrđuje na godišnjem nivou koji je dat u Tabeli 4.

H. Odluka o opštinskim komunalnim taksama

(„Službeni glasnik Opštine Visoko“, broj: 10/15)

Član 1.

(osnovi za plaćanje takse)

Na području Opštine Visoko propisuju se i naplaćuju komunalne takse za:

1. Svaku istaknutu firmu,
2. Izvođenje muzičkog programa u ugostiteljskim objektima,
3. Privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registrovanim za odmor i noćenja,
4. Zauzimanje trotoara ispred poslovnih prostora i drugih slobodnih javnih površina,
5. Priređivanje zabavnih igara i igara na sreću,
6. Isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima,
- 7. Korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije (osporena odredba)**

Član 2. tačka 7.
(definicije pojmova)

U smislu ove odluke,

(...)

7. pod korištenjem uređaja za pružanje usluge mobilne telefonije podrazumijeva se stavljanje u funkciju baznih stanica mobilne telefonije, mikrobaznih stanica mobilne telefonije, predajnika (pasivnih repetitora), antena i stubova.

Član 3.
(način utvrđivanja obaveze)

Utvrđivanje obaveze, razrez i naplata komunalne takse vršit će se prema odredbama Tarife o opštinskim komunalnim taksama sadržane u članu 14. ove Odluke.

Član 4.
(obaveznici)

Obaveznici komunalne takse su sva pravna i fizička lica registrovana za

obavljanje privrednih djelatnosti, koja posluju na području Opštine Visoko i koja koriste predmet, prostor ili pružaju uslugu za čije korištenje je propisano plaćanje komunalne takse.

Član 14.
(tarifni brojevi)

(...)

Tarifni broj 7.

Za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije plaća se godišnja taksa i to:

1. Bazna stanica mobilne telefonije 8.000,00 KM godišnje,
2. Mikrobazna stanica mobilne telefonije 3.000,00 KM godišnje,
3. Predajnici (pasivni repetitori), antene i stubovi 1.500,00 KM godišnje.

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva i odgovora na zahtjev, te razmatranja Odluke o opštinskim komunalnim taksama, a naročito njene osporene odredbe i s njom povezanih odredbi koje se odnose na definicije pojmova i pripadajući tarifni broj, u svjetlu relevantnih pravnih propisa, naročito u svjetlu ustavnog principa o jednakosti pred zakonom, uzimajući u obzir odluke i pravila donesena od strane Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine kao i druge dostupne činjenice i dokaze, utvrđeno je kako slijedi.

Opštinsko vijeće Visoko donijelo je predmetnu opštinsku Odluku na sjednici održanoj dana 26.12.2015. godine, koristeći ustavno ovlaštenje iz člana VI.4. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kao i ovlaštenja koja mu pripadaju po odredbama člana 13. stav 2. alineja 4. Zakona o principima lokalne samouprave u

Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09), te člana 13. stav. 1. tačka c) i stav 3. Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15). Tom Odlukom utvrđeni su osnovi za naplatu komunalne takse na području Opštine Visoko i njeni obaveznici, propisana su oslobađanja od taksene obaveze, te način prijave i način obračuna takse.

Pored opšteg osnova za naplatu komunalne takse za istaknutu firmu, čiji su obaveznici svi privredni subjekti koji posluju na području opštine po jedinstvenoj stopi od 150,00 KM na godišnjem nivou, uz propisane korekcije po položajnoj pogodnosti (opštinskim zonama) i „veličini pravnog lica“ u smislu člana 4. Zakona o računovodstvu i reviziji u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 83/09), utvrđeni su i posebni osnovi za naplatu komunalne takse po kriteriju korištenja predmeta, prostora ili pružanja usluge na području Opštine, a koji su vezani uz određene djelatnosti odnosno usluge, među kojima i uz „pružanje usluge mobilne telefonije“ iz osporene odredbe opštinske Odluke.

Kad su u pitanju ti drugi, posebno utvrđeni osnovi naplate komunalne takse (pored isticanja firme kao utvrđenog opšteg osnova za sve subjekte), oni su ili *implicite* povezani sa nekim privrednim djelatnostima, ili se pak tiču posebno pomenutih privrednih djelatnosti.

Tako je naplaćivanje posebne komunalne takse propisano za „izvođenje muzičkog programa“, „zauzimanje trotoara ispred poslovnih prostora i drugih slobodnih javnih površina“, te „privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registrovanim za odmor i noćenja“, što je *implicite* vezano za ugostiteljsku djelatnost, te za „isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima“, što je

implicite vezano uz propagandnu, reklamnu ili promidžbenu djelatnost.

Uz to su propisana i dva posebna osnova za naplatu komunalne takse, koji se direktno i *explicite* odnose na obavljanje tačno određene djelatnosti, a to su „priređivanje zabavnih igara i igara na sreću“, i „pružanje usluga mobilne telefonije“.

I uz ove posebne osnove za naplatu komunalnih taksi, predviđeni su objektivizirani kriteriji za određivanje visine takse, tako npr. trajanje muzičkog programa (u pripadajućem tarifnom broju je naglašeno „držanje žive muzike“) za što se taksa plaća po dnevnoj stopi od 50,00 KM, ako se radi o hotelima i disko klubovima, odnosno 10,00 KM, ako se radi o drugim ugostiteljskim objektima ili trajanje boravka u objektima registrovanim za odmor i noćenja, gdje se taksa naplaćuje po stopi od 2,50 KM dnevno.

Jednako je tako objektiviziran i kriterij koji se tiče „korištenja prostora“, pa se za „postavljanje stolova, pultova i tezgi za prodaju ili reklamu roba i usluga“, „postavljanje stolova ispred ugostiteljskih objekata na javnim površinama“, za „postavljanje zabavnih parkova“ uključujući i one koji se sezonski postavljaju za dječiju zabavu, visina takse utvrđuje po stopi od 0,50 KM mjesečno, (za luna parkove dnevno) po jednom metru kvadratnom zauzetog prostora.

Protivno ovoj, sa stanovišta lokalne zajednice razumljivoj metodologiji propisivanja visine komunalnih taksi, kad je u pitanju „pružanje usluga mobilne telefonije“, utvrđivanje visine te takse nije podvrgnuto ovakvim objektiviziranim kriterijima, već se u pripadajućem tarifnom broju (član 14. tarifni broj 7. opštinske Odluke), propisuje fiksni iznos godišnje takse „za korištenje“ svakog pojedinačnog uređaja, odnosno komada tehničke opreme.

Sam pojam „pružanje usluga mobilne telefonije“ koji je utvrđen kao poseban osnov za naplatu ove komunalne

takse je odredbom člana 2. tačka 7. Odluke pobliže definiran kao: „stavljanje u funkciju baznih stanica mobilne telefonije, mikrobaznih stanica mobilne telefonije, predajnika (pasivnih repetitora), antena i stubova“. Upotrijebljeni izraz „stavljanje u funkciju“ sugerira da direktni osnov za naplatu komunalne takse nije sam *situs* nabrojanih objekata na području Opštine, već osnov za naplatu proističe iz činjenice da ti uređaji funkcionišu, tj. emituju signal mreže mobilnog operatera, odnosno transmituju signale kojima se odvija komunikacija između korisnika mreže. Podnosilac zahtjeva pritom ukazuje na činjenicu da mobilni operateri moraju udovoljiti zadatom standardu kvaliteta svoje usluge. Tako iz obima GSM dozvole koju daje Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine, za korisnika dozvole, dakle mobilnog operatera, proističe dužnost da razvije uslugu za 80% populacije Bosne i Hercegovine i 80% dužine pojedinačnih saobraćajnica. Dakle s jedne strane Regulatorna agencija za komunikacije nameće obavezu visokog procenta pokrivenosti teritorije GSM signalom, a s druge strane Opštinsko vijeće nameće obavezu plaćanja takse na pojedinačna sredstva (postrojenja odnosno uređaje) kojima se ta pokrivenost ostvaruje (bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnici, stubovi i antene).

Da bi se naplata takse po ovako utvrđenom osnovu provela, moraju se primijeniti odgovarajuće odredbe iz tarifnog dijela Odluke („III Tarifa opštinskih komunalnih taksi“) u ovom slučaju prethodno pomenuta odredba člana 14. tarifni broj 7. Premda ova odredba nije direktno navedena u petitu zahtjeva, očigledno je da se argumentacija sadržana u zahtjevu upravo na nju odnosi, jer se njenom primjenom provodi direktno osporena odredba opštinske Odluke (član 1. tačka 7.). Stoga je Ustavni sud Federacije kod odlučivanja u ovom

predmetu nužno morao uzeti u razmatranje i odredbu člana 1. tačka 7. kojom se utvrđuje poseban osnov za naplatu komunalne takse i odredbu člana 14. tarifni broj 7. Odluke kojom je propisana visina te takse.

Odredbom iz člana 14. tarifni broj 7. propisano je da se za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije na području Opštine Visoko plaća godišnja taksa i to za svaki pojedinačni uređaj prema kategoriji odnosno vrsti uređaja: za baznu stanicu mobilne telefonije 8.000,00 KM, za mikrobaznu stanicu 3.000,00 KM, a za predajnike (pasivne repetitore), antene i stubove 1.500,00 KM. Dakle ukupna visina godišnje komunalne takse po ovom osnovu za konkretnog mobilnog operatera biće multiplicirana, odnosno ovisiće o broju uređaja koji su „stavljani u funkciju“.

Obaveza plaćanja takse po ovom osnovu, propisana osporenim odredbom odnosi se na privredna društva čija je djelatnost pružanje usluga mobilne telefonije, dakle djelatnost od javnog interesa čije vršenje uz to iziskuje korištenje složene tehničke infrastrukturne opreme na odgovarajući način razmještene u prostoru, te korištenje segmenta radiofrekventnog spektra u mikrotalasnom području, pa je u tom pogledu podložno tehničkim, ali i pravnim standardima, te obavezi plaćanja posebnih naknada utvrđenih propisima na nivou Bosne i Hercegovine. Stoga je Ustavni sud Federacije pitanje o kojem se ovdje odlučuje, morao staviti u širi pravni kontekst.

Na plaćanje komunalne takse po osnovu osporene odredbe opštinske Odluke, obavezuju se, po osnovu djelatnosti koju obavljaju, privredna društva koja u osnovi pružaju telekomunikacijske usluge putem mobilnih mreža, u konkretnom slučaju su to pored ostalih, „BH Telecom“ d.d. Sarajevo i „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, kao društva u većinskom vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine. Radi se o društvima koja

djelatnost vrše u skladu sa Zakonom o komunikacijama („Službeni glasnik BiH“, br.: 31/03, 75/06, 32/10 i 98/12), a odobrenje za rad dobila su od Regulatorne agencije za komunikacije. Za instaliranje neophodne tehničke opreme je na osnovu planske dokumentacije izdato odobrenje za građenje, kako bi se omogućio osnovni tehnološki proces koji podrazumijeva ovakva djelatnost za koju je izdata dozvola uz prethodno pribavljene potrebne saglasnosti. Uz to je važenje tih odobrenja i saglasnosti i rezolutivno uslovljeno održavanjem zadatog standarda kvaliteta u pružanju telekomunikacijskih usluga. Ove mobilne operatere je na prijedlog Regulatorne agencije za komunikacije imenovalo Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i to za pružanje univerzalnih telekomunikacijskih usluga na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine, uz poštovanje principa objektivnosti, transparentnosti, nediskriminacije i proporcionalnosti.

U skladu sa Pravilom 80/2016 Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 95/16) ovi subjekti obavezni su plaćati naknade za korištenje dozvole za obavljanje djelatnosti telekomunikacija (telefonske mreže, pristup internetu, distribucija audio-vizuelnih sadržaja) koja se obračunava po stopi od najviše 1,5% od ukupnog prihoda koji je korisnik dozvole po osnovu obavljanja te djelatnosti ostvario u prethodnoj fiskalnoj godini. Uz to postoji i obaveza plaćanja naknade za korištenje radiofrekventnog spektra u kopненоj mobilnoj službi, prema Odluci o naknadi za korištenje radiofrekventnog spektra u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj: 15/14). Ove su naknade utvrđene jedinstveno od strane Regulatorne agencije za komunikacije za sve telekom operatere u Bosni i Hercegovini. Prema Zakonu o komunikacijama, regulatorni principi odnose se na cijene telekomunikacijskih usluga koje treba da su transparentne i nediskriminirajuće, dok

standardi kvaliteta telekomunikacijskih usluga i kontrola njihovog respektovanja podliježe pravilima koja donosi Regulatorna agencija za komunikacije.

U skladu sa gore pomenutim odredbama Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine, Opštinsko vijeće Visoko nadležno je da donese Odluku o opštinskim komunalnim taksama i da njome uredi režim naplaćivanja komunalnih taksi na području te Opštine. U ovom slučaju je dakle u pitanju komunalna taksa za koju je nadležni organ utvrdio da se plaća za „stavljanje u funkciju uređaja mobilne telefonije“ po opštem principu da su obaveznici komunalne takse sva pravna i fizička lica registrovana za obavljanje djelatnosti, koja posluju na području Opštine i koriste predmete, prostor ili pružaju usluge za čije korištenje je propisano plaćanje komunalne takse. Izvjesno je da pod tu definiciju spadaju i telekomunikacijska privredna društva koja posluju i na području te Opštine. Stoga se, u pogledu osporene odredbe opštinske Odluke, posmatrane izolovano, ne može utvrditi njena nesaglasnost sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Kada je pak riječ o odredbi člana 14. tarifni broj 7. opštinske Odluke, ispostavlja se da kod propisivanja ovako visokih taksi za telekom operatere koji posluju na području Opštine Visoko (a na to su obavezani propisima na nivou Bosne i Hercegovine), nisu bili odlučujući objektivizirani kriteriji kakvi su primijenjeni kod drugih utvrđenih osnova za naplatu komunalne takse. Na takav pristup, uz ostalo, vrlo jasno ukazuju i navodi iz odgovora na zahtjev kojeg je dostavilo Opštinsko vijeće Visoko, a koji je sačinila opštinska Služba za finansije, privredu i lokalni ekonomski razvoj.

U tom odgovoru se naime konstatuje da su mobilni operateri koji imaju postavljene uređaje za mobilnu telefoniju na području Opštine Visoko platili komunalnu taksu za isticanje firme, ali da nisu podnijeli prijave za razrez komunalne takse propisane osporenim odredbom opštinske Odluke za „stavljanje u funkciju“ baznih i mikrobaznih stanica, te predajnika stubova i antena. A kada je visina te takse u pitanju, u odgovoru stoji da se Opština rukovodila činjenicom da se ti uređaji „u većini slučajeva“ grade odnosno postavljaju u „vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima“, pa su mobilni operateri na taj način „izuzeti od plaćanja naknade za uređenje građevinskog zemljišta“ i s tim povezanih naknada, te da Opština smatra „da privredna društva koja se bave pružanjem telekomunikacijskih usluga mogu podnijeti plaćanje komunalne takse i na taj način doprinijeti razvoju opštine“, iz čega se osnovano može zaključiti da se Opštinsko vijeće Visoko rukovodilo proizvoljnim pristupom oslonjenim na procjenu moguće zarade odnosno profita koji ostvaruju ta pravna lica.

To je u suštini implicirani kriterij djelatnosti, koji nikako ne može i ne smije biti kriterij za propisivanje vrste i visine komunalne takse. Jer navedena pravna lica, u odnosu na ostvareni profit oporezuju se posebnim federalnim propisima, a, kako je ranije istaknuto, obaveznici su i plaćanja naknada za korištenje dozvola za obavljanje djelatnosti telekomunikacija, prema Pravilu 80/2016 Regulatorne agencije za komunikacije, te naknada za korištenje radiofrekventnog spektra, prema Odluci o naknadi za korištenje radiofrekventnog spektra u Bosni i Hercegovini. Stoga se načinom na koji je utvrđena visina komunalne takse u članu 14. tarifni broj 7. opštinske Odluke, povrjeđuje ustavna garancija jednakosti pred zakonom. S jedne strane zato što je sam takseni osnov direktno oslonjen na vrstu djelatnosti, a sa druge strane zato što

je visina takse utvrđena proizvoljno, bez objektiviziranih i transparentnih kriterija. Suprotno tome, kriteriji za utvrđivanje visine komunalnih taksi koje mogu uvesti lokalne zajednice moraju biti realni i objektivizirani, visina komunalne takse ne može i ne smije biti određena proizvoljno, te stoga u tom dijelu Odluka nije u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz naprijed navedenih razloga, Ustavni sud Federacije smatra da je u konkretnom slučaju došlo do povrede ustavne garancije prava na jednakost pred zakonom iz člana II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude. Sa donošenjem ove odluke o meritumu, prestala je potreba za odlučivanjem o privremenoj mjeri.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Vesna Budimir, predsjednica Suda, Mirjana Čučković, dr. sc. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Vesna Budimir

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o zahtjevu Premijera Federacije Bosne i Hercegovine za utvrđivanje ustavnosti odredbe članka 1. točka 7. Odluke o općinskim komunalnim pristojbama, i zahtjevu za donošenje privremene mjere, na temelju članka IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 18.04.2018. godine, donio je

P R E S U D U

4. Utvrđuje se da odredbe članka 14. tarifni broj 7. Odluke o općinskim komunalnim pristojbama („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 10/15), nisu u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
5. Utvrđuje se da je odredba članka 1. točka 7. Odluke o općinskim komunalnim pristojbama („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 10/15) u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
6. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i „Službenom glasniku Općine Visoko“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Premijer Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), koristeći ovlaštenje iz članka IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, svojim aktom broj: 01-01-1692/16 od 28.12.2016. godine, koji je zaprimljen 04.01.2017. godine, podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti odredbe članka 1. točka 7. Odluke o općinskim komunalnim pristojbama koju je Općinsko vijeće Visoko donijelo na sjednici održanoj dana 26.12.2015. godine (u daljnjem tekstu: osporena odredba općinske Odluke).

Pozivajući se na članak 44. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 40/10 i 18/16) podnositelj zahtjeva je pod istim brojem i sa istim datumom podnio i zahtjev za donošenje privremene mjere, kojom bi se obustavila primjena osporene odredbe općinske Odluke, do konačne odluke u meritumu.

Na temelju pomenutog članka IV.C.3.10.(2)d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, podnositelj zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Federacije.

2. Stranke u postupku

Sukladno s člankom 39. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03) stranke u ovom postupku su Premijer Federacije Bosne i Hercegovine kao podnositelj zahtjeva i Općinsko vijeće Visoko kao donositelj Odluke čije se odredbe osporavaju.

3. Bitni navodi zahtjeva za ocjenu ustavnosti i zahtjeva za privremenu mjeru

Odredbama članka 1. općinske Odluke propisani su osnovi za naplatu komunalnih pristojbi na području Općine Visoko, pa je, pored ostalog, osporenim odredbom točke 7. utvrđeno da će se komunalna pristojba naplaćivati „za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije“. Podnositelj zahtjeva smatra da iz karaktera navedene odredbe proizilazi da iste direktno obvezuju samo gospodarska društva koja se bave

djelatnošću pružanja telekomunikacijskih usluga, kao što su između ostalih, „BH Telecom“ d.d. Sarajevo i „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, društva koja su u većinskom vlasništvu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine. Navodi da se radi o društvima čija je osnovna djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga, te da su bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnici, antene i stubovi sredstva jedinstvene infrastrukture i telekomunikacionog sustava koji se ne može drugačije tretirati od ostalih dijelova jedinstvene mreže. Mišljenja je da nema osnova da se naplaćuju posebne pristojbe na iste.

Ističe da bi naplaćivanje posebnih pristojbi na dio infrastrukture telekom operatera bilo isto što i naplaćivanje pristojbe na trafo stanice gospodarskim društvima koja pružaju uslugu isporuke električne energije. Na navedeni način, prema mišljenju podnositelja zahtjeva, proizilazi da se jednako tretira pružanje telekomunikacijskih usluga, kao usluga od javnog interesa, i djelatnosti sportskih kladionica, što je nedopustivo. U odnosu na razloge za uvođenje navedenih komunalnih pristojbi (razvoj sporta, kulture, umjetnosti, obrazovanja i sl.) ističe da su telekom operateri društva u većinskom vlasništvu Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, i da su to društva od državnog interesa, uz to i društveno odgovorne kompanije koje već podržavaju sport, kulturu, socijalnu i humanitarnu djelatnost i koje svake godine za te svrhe izdvajaju preko 100.000,00 KM samo na području Zeničko-dobojskog kantona.

Pored toga telekom operateri izdvajaju milijunska sredstva u Proračun Federacije Bosne i Hercegovine putem plaćanja licenci za rad Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine (cca 10.500.000,00 KM na godišnjem nivou) koja se raspoređuju po svim nivoima vlasti, tako da i sa tog aspekta nije opravdano nametati dodatne

obveze u vidu komunalnih pristojbi, naročito stoga što bi to podrazumijevalo duplo plaćanje na ime istih obveza. Nadalje, ukazuje na okolnost da iz obima GSM dozvole koju daje Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Regulatorna agencija za komunikacije) proizilazi da je operater odnosno korisnik GSM dozvole dužan razviti svoju GSM uslugu za 80% populacije Bosne i Hercegovine i 80% pojedinačnih saobraćajnica. Navodi također da Regulatorna agencija za komunikacije nameće obvezu pokrivenosti teritorije, a da Općinsko vijeće nameće obvezu plaćanja pristojbi na jedina sredstva za pokrivanje prostora GSM signalom (bazne stanice, mikrobazne stanice, stubovi i antene). Naglašava da se za plaćanje ovako utvrđenih komunalnih pristojbi izdvajaju ogromna finansijska sredstva što dovodi u pitanje isplativost infrastrukture za pružanje mobilnih usluga na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona, i da su troškovi veći od prihoda koji se ostvaruju.

Podnositelj zahtjeva se poziva na presude Ustavnog suda Federacije broj: U-5/09 od 13.10.2009. godine, U-12/11 od 04.10.2011. godine, U-36/12 od 26.02.2013. godine i U-32/15 od 18.05.2016. godine, kojima je utvrđeno da vrsta djelatnosti ne može biti relevantan kriterij za propisivanje komunalne pristojbe, nego da su realni i relevantni drugi kriteriji kao što su područje općine, odnosno grada gdje se djelatnost obavlja, i dr.

Na temelju izloženog podnositelj zahtjeva smatra da osporena odredba općinske Odluke nije sukladna s člankom II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, jer se pravne osobe koje se bave djelatnošću mobilne telefonije stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druge osobe, pa predlaže Ustavnom sudu Federacije da donese presudu kojom

se utvrđuje da osporena odredba općinske Odluke nije u suglasnosti s člankom II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Podnositelj zahtjeva navodi da se razlozi za izdavanje privremene mjere ogledaju u činjenici da je osporenim odredbom općinske Odluke propisana komunalna pristojba za pružanje usluga mobilne telefonije i internet usluga, odnosno plaćanje pristojbi na bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnike, antene i stubove, i da se za plaćanje ovih pristojbi izdvajaju ogromna finansijska sredstva što dovodi u pitanje isplativost infrastrukture za pružanje mobilnih usluga na teritoriji Zeničko-dobojskog kantona, obzirom da su troškovi veći od prihoda koji se ostvaruju.

Iz navedenih razloga, prema mišljenju podnosioca zahtjeva, bio bi ugrožen dalji tehnološki napredak u oblasti mobilne telefonije, što bi dovelo do pada kvaliteta usluga zbog eventualne redukcije broja baznih stanica. Ističe da bi plaćanjem ovako utvrđenih komunalnih pristojbi utemeljenih na kriterijima za koje je Ustavni sud Federacije utvrdio da nisu sukladni sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, za telekom operatere nastala šteta koju bi bilo teško nadoknaditi, posebice ako se uzme u obzir da plaćena sredstva po osnovu komunalnih pristojbi idu u opštinski proračun i da su unaprijed raspoređena i potrošena, odnosno da neće moći biti vraćena u slučaju regresnog postupka.

Nadalje, podnositelj zahtjeva navodi da je općinskom Odlukom kao kriterij za utvrđivanje pristojbe uzeta djelatnost koju pravna ili fizička osoba obavlja, što nije sukladno sa odredbama članka II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Podsjeća da je Ustavni sud Federacije u svojim presudama broj: U-31/07 od 27.05.2008. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine, U-

12/11 od 04.10.2011. godine, U-36/12 od 26.02.2013. godine i U-32/15 od 18.05.2016. godine, utvrdio da je u suprotnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine propisivati vrstu djelatnosti kao relevantan kriterij za propisivanje pristojbe, nego da su relevantni i drugi kriteriji kao što je npr. područje općine odnosno grada gdje se djelatnost obavlja. Mišljenja je da je osporena odredba općinske Odluke diskriminatorna i da nema osnova za naplaćivanje ovako utvrđenih komunalnih pristojbi.

Iz navedenih razloga predlaže Ustavnom sudu Federacije da sukladno s člankom 44. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine donese privremenu mjeru kojom se obustavlja primjena osporene odredbe općinske Odluke.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev za ocjenu ustavnosti i za privremenu mjeru

Sukladno s člankom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine Ustavni sud Federacije je zatražio od Općinskog vijeća Visoko da dostavi odgovor na zahtjev podnosioca za izdavanje privremene mjere u roku od 15 dana, a na navode podnosioca iz zahtjeva za ocjenu ustavnosti u roku od 30 dana od dana prijema akta Suda.

Odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti, koji je u Ustavnom sudu Federacije zaprimljen 15.02.2017. godine dostavio je Predsjedatelj Općinskog vijeća Općine Visoko aktom broj: 01/1-02-57/17 od 10.02.2017. godine, a sačinila ga je općinska Služba za financije, gospodarstvo i lokalni ekonomski razvoj. Taj odgovor sadrži navode istovjetne onima iz odgovora na zahtjev za privremenu mjeru.

Tako se ističe da je u Poreskoj upravi Visoko utvrđeno da su mobilni operateri „BH Telecom“ d.d. Sarajevo, „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, kao i drugi mobilni operateri koji na području Općine Visoko imaju bazne stanice, predajnike i antene, za 2016. godinu platili pristojbe za istaknutu tvrtku, ali da nisu podnijeli prijave za razrez komunalne pristojbe po osnovu iz osporene odredbe općinske Odluke, odnosno da po tom osnovu ni jedan mobilni operater nije platio komunalnu pristojbu.

Naglašeno je da se navedena općinska služba, prilikom izrade prijedloga osporene odredbe općinske Odluke i utvrđivanja ove vrste komunalne pristojbe za gospodarska društva čija je djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga, rukovodila činjenicama da su bazne stanice, predajnici i antene objekti koji se u većini slučajeva grade odnosno postavljaju u vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima, koja su van obuhvata urbanističkih planova i van područja gradskog građevinskog zemljišta. Stoga je, kako se dalje navodi, gradnja, odnosno postavljanje tih objekata *de facto* izuzeto od plaćanja naknada za uređenje građevinskog zemljišta i plaćanja komunalnih naknada propisanih općinskim propisima o građevinskom zemljištu Općine Visoko i odredbama zakonskih propisa Zeničko-dobojskog kantona. Prema tim zakonskim propisima, navodi se dalje, pomenutu naknadu plaćaju pravne i fizičke osobe čiji su objekti u urbanom području Općine Visoko i na taj način doprinose razvoju komunalne infrastrukture lokalne zajednice. Smatraju, da bi i gospodarska društva čija je djelatnost pružanje telekomunikacijskih usluga mogla podnijeti plaćanje komunalne pristojbe utvrđene osporenim odredbom općinske Odluke i tako doprinijeti razvoju Općine, pošto predmetna komunalna pristojba ulazi u prihode Općine.

Iz svega rečenog smatraju kako je zahtjev za utvrđivanje ustavnosti u ovom predmetu neutemeljen.

Odgovor na zahtjev za izdavanje privremene mjere u ime Općinskog vijeća Visoko dostavila je nadležna Služba za financije, gospodarstvo i lokalni ekonomski razvoj Općine Visoko aktom broj: 04/1-20-56/17 od 25.01.2017. godine, koji je zaprimljen u Ustavnom sudu Federacije dana 30.01.2017. godine. U odgovoru se navodi da se navedena služba prilikom izrade Odluke o komunalnim pristojbama i prilikom utvrđivanja ove vrste komunalne pristojbe čiji su obveznici gospodarska društva koja se bave djelatnošću pružanja telekomunikacijskih usluga rukovodila činjenicama da su bazne stanice, antene i predajnici, objekti koji se u većini slučajeva postavljaju (grade) u vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima koja su van obuhvata urbanističkog plana i gradskog građevinskog zemljišta, te su zbog toga izuzeta od plaćanja naknade za uređenje građevinskog zemljišta i komunalne naknade, koja je propisana Odlukom o građevinskom zemljištu Općine Visoko i odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima Zeničko-dobojskog kantona. Prema navedenim zakonima, ističe se, naknadu plaćaju pravne i fizičke osobe koje svoje objekte imaju u urbanom području Općine Visoko, i na taj način doprinose razvoju komunalne, putne i druge infrastrukture lokalne zajednice. Obzirom da gospodarska društva koja se bave pružanjem telekomunikacijskih usluga ne plaćaju naknade prema navedenim zakonima, smatraju da ova društva mogu podnijeti plaćanje komunalne pristojbe utvrđene osporenim člankom Odluke i na taj način doprinijeti razvoju Općine, jer komunalna pristojba spada u prihode Općine. Iz navedenih razloga smatraju da zahtjev podnositelja za izdavanje privremene mjere obustave

primjene osporene odredbe općinske Odluke nije utemeljen.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Bosne i Hercegovine

Članak I

Bosna i Hercegovina

4. Kretanje roba, usluga, kapitala i osoba

Postoji sloboda kretanja širom Bosne Hercegovine. Bosna i Hercegovina i entiteti neće ometati punu slobodu kretanja, osoba, roba, usluga i kapitala širom Bosne i Hercegovine. Nijedan entitet neće provoditi bilo kakvu kontrolu na granici između entiteta.

B. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak II.A.2 (1) c)

(1) Sve osobe na teritoriji Federacije uživaju prava na:

(...)

c) jednakost pred zakonom;

(...)

Članak IV.C.3.10.(2) d)

Ustavni sud:

(...)

d) na zahtjev Premijera ili kantona, utvrđuje da li neki predloženi ili usvojeni propis koji je donijelo neko tijelo kantonalne, gradske ili općinske vlasti sukladno sa ovim ustavom.

Članak VI.4.b)

Općinsko vijeće:

(...),

b) usvaja općinski proračun i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno financiranje koje nisu osigurali kantonalna ili federalna vlast.

(...)

C. Zakon o komunikacijama

(„Službeni glasnik BiH“, br.: 31/03, 75/06, 32/10 i 98/12)

I - UVOD I OPĆEE ODREDBE

Članak 1.

Predmet Zakona

1. Ovim se zakonom regulira oblast komunikacija u Bosni i Hercegovini te uspostavljanje i rad Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine sukladno sa Ustavom Bosne i Hercegovine, koji predviđa uspostavu i funkcioniranje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava.

Članak 3.

Nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine u oblasti komunikacija

3. Agencija je nadležna za:

a) reguliranje emitterskih i javnih telekomunikacijskih mreža i usluga, uključujući izdavanje dozvola, utvrđivanje cijena, međupovezivanje i definiranje osnovnih uvjeta za osiguranje zajedničkih i međunarodnih komunikacijskih sredstava; i

4. Vijeće ministara i agencija, sukladno sa pojedinačnim nadležnostima definiranim ovim zakonom, poduzimaju sve razumne mjere za ostvarenje sljedećih ciljeva:

(...)

f) osiguranje efikasnog korištenja i efikasnog upravljanja resursima radio frekvencija i brojeva sa propisima iz oblasti radiokomunikacija i drugim preporukama

Međunarodne unije za telekomunikacije, i drugim međunarodnim sporazumima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina.

Članak 4.

Regulatorna načela emitiranja i telekomunikacija

2. Regulatorna načela telekomunikacija obuhvataju:

(...)

d) razinu kvalitete u pružanju telekomunikacijskih usluga i telekomunikacijske opreme će, što je prije moguće, biti kompatibilna sa općeprihvaćenim normama u Europskoj uniji;

(...).

Članak 7.

Pružanje telekomunikacijskih usluga

2. Za pružanje telekomunikacijskih usluga putem mobilnih i fiksnih mreža potrebna je dozvola sukladno sa odredbama ovoga zakona.

(...).

Članak 10.

Izdavanje dozvola

3. Zahtjev za izdavanje dozvole upućuje se Agenciji. Agencija izdaje dozvolu u roku od dva

mjeseca. U slučajevima u kojima treba primijeniti postupak utvrđivanja konkurentnosti i selektivnosti na temelju poređenja, Agencija može produžiti razdoblje potrebno za procjenu zahtjeva do četiri mjeseca kako bi osigurala da se postupak obavi na pravičan, razuman, otvoren, nediskriminatoran i transparentan način za sve zainteresirane strane.

Članak 34.

Osnovni zahtjevi

1. Radio i telekomunikacijska terminalna oprema mora ispunjavati sljedeće osnovne zahtjeve:

a) zahtjeve o zaštiti zdravlja i sigurnosti korisnika i bilo kojih drugih osoba; i

b) zahtjeve koji se tiču elektromagnetne kompatibilnosti.

2. Radiooprema bit će ugrađena na takav način da učinkovito koristi radiofrekvencijski spektar za zemaljske, svemirske i orbitalne radiokomunikacije i izbjegava štetne utjecaje.

3. Smatrat će se da je svaki uređaj koji ispunjava usklađene norme Europske unije sukladan sa st. 1. i 2. ovoga članka.

Članak 37.

Dužnosti Agencije

1. Shodno odredbama ovog zakona, dužnosti Agencije su:

(...)

b) izdavanje dozvola emiterima i operaterima telekomunikacija sukladno sa odredbama ovoga zakona i praćenje poštivanja uvjeta izdatih dozvola;

c) planiranje, upravljanje, namjena i dodjela frekvencijskog spektra, praćenje njegovog korištenja, kao i održavanje i objava Plana korištenja frekvencijskog spektra za cijelu teritoriju Bosne i Hercegovine;

(...).

D. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15)

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuje se pripadnost javnih prihoda koji su ustanovljeni zakonima na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Članak 2.

Javnim prihodima, u smislu ovog zakona, smatraju se indirektni porezi, direktni porezi, naknade, pristojbe, doprinosi, donacije i drugi prihodi, utvrđeni zakonima i drugim propisima Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona i jedinica lokalne samouprave.

Članak 13.

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz članka 6. ovog Zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

(...)

c) naknade i pristojbe sukladno sa propisima jedinica lokalne samouprave;

(...)

Općinska vijeća donose propise kojima se utvrđuje visina naknada po osnovu korištenja i uređenja zemljišta, kao i visina drugih naknada, novčanih kazni i pristojbi u njihovoj nadležnosti.

E. Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Članak 13.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini, a gradsko vijeće u gradu (u daljnjem tekstu: Vijeće)

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

(...)

- usvaja proračun i izvješće o izvršenju proračuna jedinice lokalne samouprave;

(alineja 2)

(...)

- donosi propise o porezima, pristojbama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave; (alineja 4)

(...)

Članak 34.

Jedinice lokalne samouprave imaju pravo na odgovarajuće sopstvene finansijske izvore kojima lokalni organi mogu slobodno raspolagati u okviru svoje nadležnosti sukladno sa zakonom.

Jedan dio finansijskih izvora jedinica lokalne samouprave ostvarivat će se od lokalnih pristojbi i naknada čiju

stopu jedinica lokalne samouprave ostvaruje u okviru zakona.

Članak 36.

U zakonom propisanim okvirima jedinice lokalne samouprave donose propise o naknadama i pristojbama, kao i provedbene propise o oporezivanju.

Članak 37.

Jedinicama lokalne samouprave pripadaju prihodi:

a) vlastiti prihodi:

- porezi za koje jedinice lokalne samouprave samostalno određuju stopu sukladno sa zakonom.

- lokalne pristojbe i naknade čije iznose utvrđuje vijeće sukladno sa zakonom.

(...).

F. Pravilo 80/2016 o naknadama za dozvole Regulatorne agencije za komunikacije

(„Službeni glasnik BiH“, broj: 95/16)

DIO PRVI – UVODNE NAPOMENE

Članak 1.

(Predmet pravila)

Ovim pravilom propisuje se obveza plaćanja, način obračuna, iznos naknade i način plaćanja naknade za dozvole u radio komunikacija, emitiranju i telekomunikacijama u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: naknada za dozvole) koje izdaje Regulatorna agencija za komunikacije (u daljnjem tekstu; Agencija) i određuju izuzeci od plaćanja ovih naknada kao i postupanje Agencije u slučaju neplaćanja istih).

Članak 2.

(Obveznici plaćanja naknade)

Svi korisnici dozvola u radio komunikacijama, emitiranju i telekomunikacijama u Bosni i Hercegovini dužni su plaćati naknadu za korištenje dozvola, s izuzetkom određenih korisnika koji su oslobođeni plaćanja naknade za dozvolu u radio komunikacijama i naknade u emitiranju, sukladno s odredbama ovog pravila.

DIO DRUGI – ZAJEDNIČKE ODREDBE GLAVA I– UOPĆE O VRSTAMA I OBVEZAMA PLAĆANJA NAKNADA ZA DOZVOLE

Članak 7.

(Vrsta naknada)

Naknade za dozvole su:

c) naknada za administrativno-tehničku obradu zahtjeva za izdavanje dozvole ili izmjenu dozvole;

d) godišnja naknada za dozvolu

DIO TREĆI – POSEBNE ODREDBE GLAVA I– POSEBNO O PLAĆANJU NAKNADA

Članak 15.

(Plaćanje naknade za dozvolu u telekomunikacijama)

(5) Godišnja naknada za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija plaća se na osnovu obračuna izvršenog sukladno s člankom 21. ovog pravila. Agencija korisniku dozvole izdaje rješenje kojim se obračunava iznos naknade u dva jednaka dijela s rokom plaćanja

- prvog dijela na dan 30.04. i drugog dijela sa rokom plaćanja na dan 30.09. tekuće godine.
- (6) Do konačnog utvrđivanja i obračuna visine godišnje naknade iz stavka 1. ovoga članka, korisnik dozvole plaća godišnju naknadu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija unaprijed u visini koja odgovara $\frac{1}{4}$ godišnje naknade za dozvolu utvrđene za prethodnu godinu.
- (7) Uplata predujma godišnje naknade za dozvolu vrši se na temelju rješenja Agencije kojim se utvrđuje visina predujma za korištenje dozvole sa rokom plaćanja do 31.01. tekuće godine.
- (8) Izuzetno, godišnja naknada za dozvolu za korištenje brojeva i/ili kodova se obračunava sukladno s člankom 27. ovog pravila, a plaća se sukladno člankom 14. ovog pravila.

**GLAVA II – IZNOSI GODIŠNJIH
NAKNADA ZA
DOZVOLE U
RADIOKOMUNIKACIJAMA,
EMITIRANJU I
TELEKOMUNIKACIJAMA**

Članak 21.

(Obračun godišnjih naknada za dozvole u telekomunikacijama)

- (2) Naknada za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija – mobilne telekomunikacijske mreže, javne fiksne telekomunikacijske mreže, pristup internetu i distribucija audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija, obračunava se po stopi do najviše 1,50% od ukupnog prihoda korisnika dozvole ostvarenog po osnovi obavljanja djelatnosti

telekomunikacija u prethodnoj fiskalnoj godini.

Članak 22.

(Utvrđivanje iznosa godišnje naknade za dozvole u telekomunikacijama)

- (3) Iznos godišnje naknade za dozvolu za obavljanje djelatnosti telekomunikacija Agencija utvrđuje se posebnim rješenjem nakon isteka kalendarske godine na osnovi Izvješća o ukupnom godišnjem prihodu korisnika dozvole.
- (4) Obrazac izvješća iz stavka (1) ovoga članka nalazi se u Aneksu III ovog pravila i čini njegov sastavni dio.

**G. Odluka o naknadi za korištenje
radiofrekventnog spektra u Bosni i
Hercegovini**

(„Službeni glasnik BiH“, broj: 15/14)

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se obveza plaćanja, način obračuna i iznos naknade za korištenje radiofrekventnog spektra.

Članak 8.

(Kopneni mobilni sustavi)

(1) Naknada za korištenje radiofrekventnog spektra u kopненоj mobilnoj službi (PMR, PAMR, telemetrija, telekomanda i sl.) ovisno od dodijeljenih radiofrekventnih kanala i broja općina na kojima se realizira radiokomunikacioni servis upotrebom tih radiofrekventnih kanala se utvrđuje na godišnjem nivou koji je dat u Tabeli 4.

**H. Odluka o općinskim
komunalnim pristojbama**

(„Službeni glasnik Općine Visoko“,
broj: 10/15)

Članak 1.

(osnovi za plaćanje pristojbe)

Na području Općine Visoko propisuju se i naplaćuju komunalne pristojbe za:

1. Svaku istaknutu tvrtku,
2. Izvođenje glazbenog programa u ugostiteljskim objektima,
3. Privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registriranim za odmor i noćenja,
4. Zauzimanje trotoara ispred poslovnih prostora i drugih slobodnih javnih površina,
5. Priređivanje zabavnih igara i igara na sreću,
6. Isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima,
- 7. Korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije (osporena odredba)**

Članak 2. točka 7.
(definicije pojmova)

U smislu ove odluke,
(...)

7. pod korištenjem uređaja za pružanje usluge mobilne telefonije podrazumijeva se stavljanje u funkciju baznih stanica mobilne telefonije, mikrobaznih stanica mobilne telefonije, predajnika (pasivnih repetitora), antena i stubova.

Članak 3.
(način utvrđivanja obveze)

Utvrđivanje obveze, razrez i naplata komunalne pristojbe vršit će se prema odredbama Tarife o općinskim komunalnim pristojbama sadržane u članku 14. ove Odluke.

Članak 4.
(obveznici)

Obveznici komunalne pristojbe su sve pravne i fizičke osobe registrirane za obavljanje gospodarskih djelatnosti, koja posluju na području Općine Visoko i koja koriste predmet, prostor ili pružaju uslugu za čije za čije korištenje je propisano plaćanje komunalne pristojbe.

Članak 14.
(tarifni brojevi)

(...)

Tarifni broj 7.

Za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije plaća se godišnja pristojba i to:

1. Bazna stanica mobilne telefonije 8.000,00 KM godišnje,
2. Mikrobazna stanica mobilne telefonije 3.000,00 KM godišnje,
3. Predajnici (pasivni repetitori), antene i stubovi 1.500,00 KM godišnje.

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva i odgovora na zahtjev, te razmatranja Odluke o općinskim komunalnim pristojbama, a naročito njene osporene odredbe i s njom povezanih odredbi koje se odnose na definicije pojmova i pripadajući tarifni broj, u svjetlu relevantnih pravnih propisa, naročito u svjetlu ustavnog načela o jednakosti pred zakonom, uzimajući u obzir odluke i pravila donesena od strane Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine kao i druge dostupne činjenice i dokaze, utvrđeno je kako slijedi.

Općinsko vijeće Visoko donijelo je predmetnu općinsku Odluku na sjednici održanoj dana 26.12.2015. godine,

koristeći ustavno ovlaštenje iz članka VI.4. b) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kao i ovlaštenja koja mu pripadaju po odredbama članka 13. stavak 2. alineja 4. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09), te članka 13. stavak. 1. točka c) i stavak 3. Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 i 94/15). Tom Odlukom utvrđeni su osnovi za naplatu komunalne pristojbe na području Općine Visoko i njeni obveznici, propisana su oslobađanja od pristojbene obveze, te način prijave i način obračuna pristojbe.

Pored općeg osnova za naplatu komunalne pristojbe za istaknutu tvrtku, čiji su obveznici svi gospodarski subjekti koji posluju na području općine po jedinstvenoj stopi od 150,00 KM na godišnjem nivou, uz propisane korekcije po položajnoj pogodnosti (općinskim zonama) i „veličini pravne osobe“ u smislu članka 4. Zakona o računovodstvu i reviziji u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 83/09), utvrđeni su i posebni osnovi za naplatu komunalne pristojbe po kriteriju korištenja predmeta, prostora ili pružanja usluge na području Općine, a koji su vezani uz određene djelatnosti odnosno usluge, među kojima i uz „pružanje usluge mobilne telefonije“ iz osporene odredbe općinske Odluke.

Kad su u pitanju ti drugi, posebno utvrđeni osnovi naplate komunalne pristojbe (pored isticanja tvrtke kao utvrđenog općeg osnova za sve subjekte), oni su ili *implicite* povezani sa nekim gospodarskim djelatnostima, ili se pak tiču posebno pomenutih gospodarskih djelatnosti.

Tako je naplaćivanje posebne komunalne pristojbe propisano za „izvođenje glazbenog programa“, „zauzimanje trotoara ispred poslovnih prostora i drugih slobodnih javnih

površina“, te „privremeni boravak u hotelima i drugim objektima registriranim za odmor i noćenja“, što je *implicite* vezano za ugostiteljsku djelatnost, te za „isticanje objava, oglasa i saopštenja na javnim mjestima“, što je *implicite* vezano uz propagandnu, reklamnu ili promidžbenu djelatnost.

Uz to su propisana i dva posebna osnova za naplatu komunalne pristojbe, koji se direktno i *explicite* odnose na obavljanje točno određene djelatnosti, a to su „priređivanje zabavnih igara i igara na sreću“, i „pružanje usluga mobilne telefonije“.

I uz ove posebne osnove za naplatu komunalnih pristojbi, predviđeni su objektivizirani kriteriji za određivanje visine pristojbe, tako npr. trajanje glazbenog programa (u pripadajućem tarifnom broju je naglašeno „držanje žive glazbe“) za što se pristojba plaća po dnevnoj stopi od 50,00 KM, ako se radi o hotelima i disko klubovima, odnosno 10,00 KM, ako se radi o drugim ugostiteljskim objektima ili trajanje boravka u objektima registriranim za odmor i noćenja, gdje se pristojba naplaćuje po stopi od 2,50 KM dnevno.

Jednako je tako objektiviziran i kriterij koji se tiče „korištenja prostora“, pa se za „postavljanje stolova, pultova i tezgi za prodaju ili reklamu roba i usluga“, „postavljanje stolova ispred ugostiteljskih objekata na javnim površinama“, za „postavljanje zabavnih parkova“ uključujući i one koji se sezonski postavljaju za dječiju zabavu, visina pristojbi utvrđuje po stopi od 0,50 KM mjesečno, (za luna parkove dnevno) po jednom metru kvadratnom zauzetog prostora.

Protivno ovoj, sa stanovišta lokalne zajednice razumljivoj metodologiji propisivanja visine komunalnih pristojbi, kad je u pitanju „pružanje usluga mobilne telefonije“, utvrđivanje visine te pristojbe nije podvrgnuto ovakvim objektiviziranim kriterijima, već se u pripadajućem tarifnom

broju (članak 14. tarifni broj 7. općinske Odluke), propisuje fiksni iznos godišnje pristojbe „za korištenje“ svakog pojedinačnog uređaja, odnosno komada tehničke opreme.

Sam pojam „pružanje usluga mobilne telefonije“ koji je utvrđen kao poseban osnov za naplatu ove komunalne pristojbe je odredbom članka 2. točka 7. Odluke pobliže definiran kao: „stavljanje u funkciju baznih stanica mobilne telefonije, mikrobaznih stanica mobilne telefonije, predajnika (pasivnih repetitora), antena i stubova“. Upotrijebljeni izraz „stavljanje u funkciju“ sugerira da direktni osnov za naplatu komunalne pristojbe nije sam *situs* nabrojanih objekata na području Općine, već osnov za naplatu proističe iz činjenice da ti uređaji funkcioniraju, tj. emituju signal mreže mobilnog operatera, odnosno transmituju signale kojima se odvija komunikacija između korisnika mreže. Podnositelj zahtjeva pritom ukazuje na činjenicu da mobilni operateri moraju udovoljiti zadatom standardu kvaliteta svoje usluge. Tako iz obima GSM dozvole koju daje Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine, za korisnika dozvole, dakle mobilnog operatera, proističe dužnost da razvije uslugu za 80% populacije Bosne i Hercegovine i 80% dužine pojedinačnih saobraćajnica. Dakle s jedne strane Regulatorna agencija za komunikacije nameće obvezu visokog procenta pokrivenosti teritorije GSM signalom, a s druge strane Općinsko vijeće nameće obvezu plaćanja pristojbe na pojedinačna sredstva (postrojenja odnosno uređaje) kojima se ta pokrivenost ostvaruje (bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnici, stubovi i antene).

Da bi se naplata pristojbe po ovako utvrđenom osnovu provela, moraju se primijeniti odgovarajuće odredbe iz tarifnog dijela Odluke („III Tarifa općinskih komunalnih pristojbi“) u ovom

slučaju prethodno pomenuta odredba članka 14. tarifni broj 7. Premda ova odredba nije direktno navedena u petitu zahtjeva, očigledno je da se argumentacija sadržana u zahtjevu upravo na nju odnosi, jer se njenom primjenom provodi direktno osporena odredba općinske Odluke (članak 1. točka 7.). Stoga je Ustavni sud Federacije kod odlučivanja u ovom predmetu nužno morao uzeti u razmatranje i odredbu članka 1. točka 7. kojom se utvrđuje poseban osnov za naplatu komunalne pristojbe i odredbu članka 14. tarifni broj 7. Odluke kojom je propisana visina te pristojbe.

Odredbom iz članka 14. tarifni broj 7. propisano je da se za korištenje uređaja za pružanje usluga mobilne telefonije na području Općine Visoko plaća godišnja pristojba i to za svaki pojedinačni uređaj prema kategoriji odnosno vrsti uređaja: za baznu stanicu mobilne telefonije 8.000,00 KM, za mikrobaznu stanicu 3.000,00 KM, a za predajnike (pasivne repetitore), antene i stubove 1.500,00 KM. Dakle ukupna visina godišnje komunalne pristojbe po ovom osnovu za konkretnog mobilnog operatera biće multiplicirana, odnosno ovisiće o broju uređaja koji su „stavljani u funkciju“.

Obveza plaćanja pristojbe po ovom osnovu, propisana osporenim odredbom odnosi se na gospodarska društva čija je djelatnost pružanje usluga mobilne telefonije, dakle djelatnost od javnog interesa čije vršenje uz to iziskuje korištenje složene tehničke infrastrukturne opreme na odgovarajući način razmještene u prostoru, te korištenje segmenta radiofrekventnog spektra u mikrotalasnom području, pa je u tom pogledu podložno tehničkim, ali i pravnim standardima, te obvezi plaćanja posebnih naknada utvrđenih propisima na nivou Bosne i Hercegovine. Stoga je Ustavni sud Federacije pitanje o kojem se ovdje odlučuje, morao staviti u širi pravni kontekst.

Na plaćanje komunalne pristojbe po osnovu osporene odredbe općinske Odluke, obvezuju se, po osnovu djelatnosti koju obavljaju, gospodarska društva koja u osnovi pružaju telekomunikacijske usluge putem mobilnih mreža, u konkretnom slučaju su to pored ostalih, „BH Telecom“ d.d. Sarajevo i „JP HT Eronet“ d.d. Mostar, kao društva u većinskom vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine. Radi se o društvima koja djelatnost vrše sukladno sa Zakonom o komunikacijama („Službeni glasnik BiH“, br.: 31/03, 75/06, 32/10 i 98/12), a odobrenje za rad dobila su od Regulatorne agencije za komunikacije. Za instaliranje neophodne tehničke opreme je na osnovu planske dokumentacije izdato odobrenje za građenje, kako bi se omogućio osnovni tehnološki proces koji podrazumijeva ovakva djelatnost za koju je izdata dozvola uz prethodno pribavljene potrebne suglasnosti. Uz to je važenje tih odobrenja i suglasnosti i rezolutivno uvjetovano održavanjem zadatog standarda kvaliteta u pružanju telekomunikacijskih usluga. Ove mobilne operatere je na prijedlog Regulatorne agencije za komunikacije imenovalo Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i to za pružanje univerzalnih telekomunikacijskih usluga na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine, uz poštovanje načela objektivnosti, transparentnosti, nediskriminacije i proporcionalnosti.

Sukladno sa Pravilom 80/2016 Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 95/16) ovi subjekti obvezni su plaćati naknade za korištenje dozvole za obavljanje djelatnosti telekomunikacija (telefonske mreže, pristup internetu, distribucija audio-vizuelnih sadržaja) koja se obračunava po stopi od najvše 1,5% od ukupnog prihoda koji je korisnik dozvole po osnovu obavljanja te djelatnosti ostvario u prethodnoj fiskalnoj godini. Uz to postoji i obveza plaćanja naknade za korištenje radiofrekventnog spektra u kopненоj mobilnoj službi, prema Odluci o naknadi

za korištenje radiofrekventnog spektra u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj: 15/14). Ove su naknade utvrđene jedinstveno od strane Regulatorne agencije za komunikacije za sve telekom operatere u Bosni i Hercegovini. Prema Zakonu o komunikacijama, regulatorna načela odnose se na cijene telekomunikacijskih usluga koje treba da su transparentne i nediskriminirajuće, dok standardi kvaliteta telekomunikacijskih usluga i kontrola njihovog respektovanja podliježe pravilima koja donosi Regulatorna agencija za komunikacije.

Sukladno s gore pomenutim odredbama Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine, Općinsko vijeće Visoko nadležno je da donese Odluku o općinskim komunalnim pristojbama i da njome uredi režim naplaćivanja komunalnih pristojbi na području te Općine. U ovom slučaju je dakle u pitanju komunalna pristojba za koju je nadležni organ utvrdio da se plaća za „stavljanje u funkciju uređaja mobilne telefonije“ po općem načelu da su obveznici komunalne pristojbe sve pravne i fizičke osobe registrirane za obavljanje djelatnosti, koja posluju na području Općine i koriste predmete, prostor ili pružaju usluge za čije korištenje je propisano plaćanje komunalne pristojbe. Izvjesno je da pod tu definiciju spadaju i telekomunikacijska gospodarska društva koja posluju i na području te Općine. Stoga se, u pogledu osporene odredbe općinske Odluke, posmatrane izolirano, ne može utvrditi njena nesuglasnost sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Kada je pak riječ o odredbi članka 14. tarifni broj 7. općinske Odluke, ispostavlja se da kod propisivanja ovako visokih pristojbi za telekom operatere koji posluju na području Općine Visoko (a na to su obvezani propisima na nivou Bosne i

Hercegovine), nisu bili odlučujući objektivizirani kriteriji kakvi su primijenjeni kod drugih utvrđenih osnova za naplatu komunalne pristojbe. Na takav pristup, uz ostalo, vrlo jasno ukazuju i navodi iz odgovora na zahtjev kojeg je dostavilo Općinsko vijeće Visoko, a koji je sačinila općinska Služba za financije, gospodarstvo i lokalni ekonomski razvoj.

U tom odgovoru se naime konstatira da su mobilni operateri koji imaju postavljene uređaje za mobilnu telefoniju na području Općine Visoko platili komunalnu pristojbu za isticanje tvrtke, ali da nisu podnijeli prijave za razrez komunalne pristojbe propisane osporenim odredbom općinske Odluke za „stavljanje u funkciju“ baznih i mikrobaznih stanica, te predajnika stubova i antena. A kada je visina te pristojbe u pitanju, u odgovoru stoji da se Općina rukovodila činjenicom da se ti uređaji „u većini slučajeva“ grade odnosno postavljaju u „vanurbanim područjima i nenaseljenim mjestima“, pa su mobilni operateri na taj način „izuzeti od plaćanja naknade za uređenje građevinskog zemljišta“ i s tim povezanih naknada, te da Općina smatra „da gospodarska društva koja se bave pružanjem telekomunikacijskih usluga mogu podnijeti plaćanje komunalne pristojbe i na taj način doprinijeti razvoju općine“, iz čega se osnovano može zaključiti da se Općinsko vijeće Visoko rukovodilo proizvoljnim pristupom oslonjenim na procjenu moguće zarade odnosno profita koji ostvaruju ta pravne osobe.

To je u suštini implicirani kriterij djelatnosti, koji nikako ne može i ne smije biti kriterij za propisivanje vrste i visine komunalne pristojbe. Jer navedene pravne osobe, u odnosu na ostvareni profit oporezuju se posebnim federalnim propisima, a, kako je ranije istaknuto, obveznici su i plaćanja naknada za korištenje dozvola za obavljanje djelatnosti telekomunikacija, prema Pravilu 80/2016 Regulatorne agencije za komunikacije, te

naknada za korištenje radiofrekventnog spektra, prema Odluci o naknadi za korištenje radiofrekventnog spektra u Bosni i Hercegovini. Stoga se načinom na koji je utvrđena visina komunalne pristojbe u članku 14. tarifni broj 7. općinske Odluke, povrjeđuje ustavna garancija jednakosti pred zakonom. S jedne strane zato što je sam pristojbeni osnov direktno oslonjen na vrstu djelatnosti, a sa druge strane zato što je visina pristojbe utvrđena proizvoljno, bez objektiviziranih i transparentnih kriterija. Suprotno tome, kriteriji za utvrđivanje visine komunalnih pristojbi koje mogu uvesti lokalne zajednice moraju biti realni i objektivizirani, visina komunalne pristojbe ne može i ne smije biti određena proizvoljno, te stoga u tom dijelu Odluka nije sukladna sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz naprijed navedenih razloga, Ustavni sud Federacije smatra da je u konkretnom slučaju došlo do povrede ustavne garancije prava na jednakost pred zakonom iz članka II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude. Sa donošenjem ove odluke o meritumu, prestala je potreba za odlučivanjem o privremenoj mjeri.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Vesna Budimir, predsjednica Suda, Mirjana Čučković, dr. sc. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Vesna Budimir

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине одлучујући о захтјеву Премијера Федерације Босне и Херцеговине за утврђивање уставности одредбе члана 1. тачка 7. Одлуке о општинским комуналним таксама, и захтјеву за доношење привремене мјере, на основу члана IV.Ц.3.10.(2) д) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаној дана 18.04.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

7. Утврђује се да одредбе члана 14. тарифни број 7. Одлуке о општинским комуналним таксама („Службени гласник Општине Високо“, број: 10/15), нису у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
8. Утврђује се да је одредба члана 1. тачка 7. Одлуке о општинским комуналним таксама („Службени гласник Општине Високо“, број: 10/15) у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
9. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и „Службеном гласнику Општине Високо“.

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Премијер Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносилац захтјева), користећи овлашћење из члана IV.Ц.3.10.(2) д) Устава Федерације Босне и

Херцеговине, својим актом број: 01-01-1692/16 од 28.12.2016. године, који је запримљен 04.01.2017. године, поднио је Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за утврђивање уставности одредбе члана 1. тачка 7. Одлуке о општинским комуналним таксама коју је Општинско вијеће Високо донијело на сједници одржаној дана 26.12.2015. године (у даљем тексту: оспорена одредба општинске Одлуке).

Позивајући се на члан 44. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 40/10 и 18/16) подносилац захтјева је под истим бројем и са истим датумом поднио и захтјев за доношење привремене мјере, којом би се обуставила примјена оспорене одредбе општинске Одлуке, до коначне одлуке у меритуму.

На основу поменутог члана IV.Ц.3.10.(2) д) Устава Федерације Босне и Херцеговине, подносилац захтјева је овлашћен за покретање поступка оцјене уставности пред Уставним судом Федерације.

2. Странке у поступку

У складу са чланом 39. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03) странке у овом поступку су Премијер Федерације Босне и Херцеговине као подносилац захтјева и Општинско вијеће Високо као доносилац Одлуке чије се одредбе оспоравају.

3. Битни наводи захтјева за оцјену уставности и захтјева за привремену мјеру

Одредбама члана 1. општинске Одлуке прописани су основи за наплату комуналних такси на подручју Општине Високо, па је, поред осталог, оспореном одредбом тачке 7. утврђено да ће се комунална такса наплаћивати „за коришћење уређаја за пружање услуга мобилне телефоније“. Подносилац захтјева сматра да из карактера наведене одредбе произилази да исте директно обавезују само привредна друштва која се баве дјелатношћу пружања телекомуникацијских услуга, као што су између осталих, „ВН Telecom“ д.д. Сарајево и „ЈП ХТ Еронет“ д.д. Мостар, друштва која су у већинском власништву Владе Федерације Босне и Херцеговине. Наводи да се ради о друштвима чија је основна дјелатност пружање телекомуникацијских услуга, те да су базне станице, микробазне станице, предајници, антене и стубови средства јединствене инфраструктуре и телекомуникационог система који се не може другачије третирати од осталих дијелова јединствене мреже. Мишљења је да нема основа да се наплаћују посебне таксе на исте.

Истиче да би наплаћивање посебних такси на дио инфраструктуре телеком оператера било исто што и наплаћивање таксе на трафо станице привредним друштвима која пружају услугу испоруке електричне енергије. На наведени начин, према мишљењу подносиоца захтјева, произилази да се једнако третира пружање телекомуникацијских услуга, као услуга од јавног интереса, и дјелатности спортских кладионица, што је недопустиво. У односу на разлоге за увођење наведених комуналних такси (развој спорта, културе, умјетности, образовања и сл.) истиче да су телеком оператери друштва у већинском власништву Владе Федерације Босне и Херцеговине, и да су то друштва од

државног интереса, уз то и друштвено одговорне компаније које већ подржавају спорт, културу, социјалну и хуманитарну дјелатност и које сваке године за те сврхе издвајају преко 100.000,00 КМ само на подручју Зеничко-добојског кантона.

Поред тога телеком оператери издвајају милионска средства у Буџет Федерације Босне и Херцеговине путем плаћања лиценци за рад Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине (цца 10.500.000,00 КМ на годишњем нивоу) која се распоређују по свим нивоима власти, тако да и са тог аспекта није оправдано наметати додатне обавезе у виду комуналних такси, нарочито стога што би то подразумевало дупло плаћање на име истих обавеза. Надаље, указује на околност да из обима ГСМ дозволе коју даје Регулаторна агенција за комуникације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Регулаторна агенција за комуникације) произилази да је оператер односно корисник ГСМ дозволе дужан развити своју ГСМ услугу за 80% популације Босне и Херцеговине и 80% појединачних саобраћајница. Наводи такође да Регулаторна агенција за комуникације намеће обавезу покривености територије, а да Општинско вијеће намеће обавезу плаћања такси на једина средства за покривање простора ГСМ сигналом (базне станице, микробазне станице, стубови и антене). Наглашава да се за плаћање овако утврђених комуналних такси издвајају огромна финансијска средства што доводи у питање исплативост инфраструктуре за пружање мобилних услуга на територији Зеничко-добојског кантона, и да су трошкови већи од прихода који се остварују.

Подносилац захтјева се позива на пресуде Уставног суда Федерације број: У-5/09 од 13.10.2009. године, У-12/11 од

04.10.2011. године, У-36/12 од 26.02.2013. године и У-32/15 од 18.05.2016. године, којима је утврђено да врста дјелатности не може бити релевантан критериј за прописивање комуналне таксе, него да су реални и релевантни други критерији као што су подручје општине, односно града гдје се дјелатност обавља, и др.

На основу изложеног подносилац захтјева сматра да оспорена одредба општинске Одлуке није у складу са чланом II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине, јер се правна лица која се баве дјелатношћу мобилне телефоније стављају у неравноправан положај у односу на друга лица, па предлаже Уставном суду Федерације да донесе пресуду којом се утврђује да оспорена одредба општинске Одлуке није у сагласности са чланом II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Подносилац захтјева наводи да се разлози за издавање привремене мјере огледају у чињеници да је оспореном одредбом општинске Одлуке прописана комунална такса за пружање услуга мобилне телефоније и интернет услуга, односно плаћање такси на базне станице, микробазне станице, предајнике, антене и стубове, и да се за плаћање ових такси издвајају огромна финансијска средства што доводи у питање исплативост инфраструктуре за пружање мобилних услуга на територији Зеничко-добојског кантона, обзиром да су трошкови већи од прихода који се остварују.

Из наведених разлога, према мишљењу подносиоца захтјева, био би угрожен даљи технолошки напредак у области мобилне телефоније, што би довело до пада квалитета услуга због евентуалне редукације броја базних станица. Истиче да би плаћањем овако утврђених комуналних такси

заснованих на критеријима за које је Уставни суд Федерације утврдио да нису у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине, за телеком оператере настала штета коју би било тешко надокнадити, посебно ако се узме у обзир да плаћена средства по основу комуналних такси иду у општински буџет и да су унапријед распоређена и потрошена, односно да неће моћи бити враћена у случају регресног поступка.

Надаље, подносилац захтјева наводи да је општинском Одлуком као критериј за утврђивање таксе узета дјелатност коју правно или физичко лице обавља, што није у складу са одредбама члана II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине. Подсећа да је Уставни суд Федерације у својим пресудама број: У-31/07 од 27.05.2008. године, У-5/09 од 13.10.2009. године, У-12/11 од 04.10.2011. године, У-36/12 од 26.02.2013. године и У-32/15 од 18.05.2016. године, утврдио да је у супротности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине прописивати врсту дјелатности као релевантан критериј за прописивање таксе, него да су релевантни и други критерији као што је нпр. подручје општине односно града гдје се дјелатност обавља. Мишљења је да је оспорена одредба општинске Одлуке дискриминаторна и да нема основа за наплаћивање овако утврђених комуналних такси.

Из наведених разлога предлаже Уставном суду Федерације да у складу са чланом 44. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине донесе привремену мјеру којом се обуставља примјена оспорене одредбе општинске Одлуке.

4. Битни наводи одговора на захтјев за оцјену уставности и за привремену мјеру

У складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине Уставни суд Федерације је затражио од Општинског вијећа Високо да достави одговор на захтјев подносиоца за издавање привремене мјере у року од 15 дана, а на наводе подносиоца из захтјева за оцјену уставности у року од 30 дана од дана пријема акта Суда.

Одговор на захтјев за оцјену уставности, који је у Уставном суду Федерације запримљен 15.02.2017. године доставио је Предсједавајући Општинског вијећа Општине Високо актом број: 01/1-02-57/17 од 10.02.2017. године, а сачинила га је општинска Служба за финансије, привреду и локални економски развој. Тај одговор садржи наводе идентичне онима из одговора на захтјев за привремену мјеру.

Тако се истиче да је у Пореској управи Високо утврђено да су мобилни оператери „ВН Telecom“ д.д. Сарајево, „ЈП ХТ Еронет“ д.д. Мостар, као и други мобилни оператери који на подручју Општине Високо имају базне станице, предајнике и антене, за 2016. годину платили таксе за истакнуту фирму, али да нису поднијели пријаве за разрез комуналне таксе по основу из оспорене одредбе општинске Одлуке, односно да по том основу ни један мобилни оператер није платио комуналну таксу.

Наглашено је да се наведена општинска служба, приликом израде приједлога оспорене одредбе општинске Одлуке и утврђивања ове врсте комуналне таксе за привредна друштва чија је дјелатност пружање телекомуникацијских услуга, руководила чињеницама да су базне станице, предајници и антене објекти који се у већини случајева граде односно постављају у ванурбаним

подручјима и ненасељеним мјестима, која су ван обухвата урбанистичких планова и ван подручја градског грађевинског земљишта. Стога је, како се даље наводи, градња, односно постављање тих објеката *de facto* изузето од плаћања накнада за уређење грађевинског земљишта и плаћања комуналних накнада прописаних општинским прописима о грађевинском земљишту Општине Високо и одредбама законских прописа Зеничко-добојског кантона. Према тим законским прописима, наводи се даље, поменути накнаду плаћају правна и физичка лица чији су објекти у урбаном подручју Општине Високо и на тај начин доприносе развоју комуналне инфраструктуре локалне заједнице. Сматрају, да би и привредна друштва чија је дјелатност пружање телекомуникацијских услуга могла поднијети плаћање комуналне таксе утврђене оспореном одредбом општинске Одлуке и тако допринијети развоју Општине, пошто предметна комунална такса улази у приходе Општине.

Из свега реченог сматрају како је захтјев за утврђивање уставности у овом предмету неоснован.

Одговор на захтјев за издавање привремене мјере у име Општинског вијећа Високо доставила је надлежна Служба за финансије, привреду и локални економски развој Општине Високо актом број: 04/1-20-56/17 од 25.01.2017. године, који је запримљен у Уставном суду Федерације дана 30.01.2017. године. У одговору се наводи да се наведена служба приликом израде Одлуке о комуналним таксама и приликом утврђивања ове врсте комуналне таксе чији су обавезници привредна друштва која се баве дјелатношћу пружања телекомуникацијских услуга

руководила чињеницама да су базне станице, антене и предајници, објекти који се у већини случајева постављају (граде) у ванурбаним подручјима и ненасељеним мјестима која су ван обухвата урбанистичког плана и градског грађевинског земљишта, те су због тога изузета од плаћања накнаде за уређење грађевинског земљишта и комуналне накнаде, која је прописана Одлуком о грађевинском земљишту Општине Високо и одредбама Закона о комуналним дјелатностима Зеничко-добојског кантона. Према наведеним законима, истиче се, накнаду плаћају правна и физичка лица која своје објекте имају у урбаном подручју Општине Високо, и на тај начин доприносе развоју комуналне, путне и друге инфраструктуре локалне заједнице. Обзиром да привредна друштва која се баве пружањем телекомуникацијских услуга не плаћају накнаде према наведеним законима, сматрају да ова друштва могу поднијети плаћање комуналне таксе утврђене оспореним чланом Одлуке и на тај начин допринијети развоју Општине, јер комунална такса спада у приходе Општине. Из наведених разлога сматрају да захтјев подносиоца за издавање привремене мјере обуставе примјене оспорене одредбе општинске Одлуке није основан.

5. Релевантно право

А. Устав Босне и Херцеговине

Члан I

Босна и Херцеговина

4. Кретање роба, услуга, капитала и лица

Постоји слобода кретања широм Босне Херцеговине. Босна и Херцеговина и ентитети неће ометати пуну слободу кретања, лица, роба,

услуга и капитала широм Босне и Херцеговине. Ниједан ентитет неће проводити било какву контролу на граници између ентитета.

Б. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан II.A.2 (1) ц)

(1) Сва лица на територији Федерације уживају права на:

(...)

ц) једнакост пред законом;

(...)

Члан IV.Ц.3.10.(2) д)

Уставни суд:

(...)

д) на захтјев Премијера или кантона, утврђује да ли неки предложени или усвојени пропис који је донијело неко тијело кантоналне, градске или општинске власти у складу са овим уставом.

Члан VI.4.б)

Општинско вијеће:

(...),

б) усваја општински буџет и доноси прописе о опорезивању и на друге начине осигурава потребно финансирање које нису осигурали кантонална или федерална власт.

(...)

Ц. Закон о комуникацијама
(„Службени гласник БиХ“, бр.: 31/03,
75/06, 32/10 и 98/12)

I - УВОД И ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
Предмет Закона

2. Овим се законом регулише област комуникација у Босни и Херцеговини те успостављање и рад Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине у складу са Уставом Босне и Херцеговине, који предвиђа успоставу и функционисање заједничких и међународних комуникацијских средстава.

Члан 3.
Надлежности институција Босне и Херцеговине у области комуникација

3. Агенција је надлежна за:

а) регулисање емитерских и јавних телекомуникацијских мрежа и услуга, укључујући издавање дозвола, утврђивање цијена, међуповезивање и дефинисање основних услова за осигурање заједничких и међународних комуникацијских средстава; и

4. Вијеће министара и агенција, у складу са појединачним надлежностима дефинисаним овим законом, предузимају све разумне мјере за остварење слиједећих циљева:
(...)

- g) осигурање ефикасног кориштења и ефикасног управљања ресурсима радио

фреквенција и бројева са прописима из области радиокомуникација и другим препорукама Међународне уније за телекомуникације, и другим међународним споразумима чији је потписник Босна и Херцеговина.

Члан 4.
Регулаторни принципи емитирања и телекомуникација

2. Регулаторни принципи телекомуникација обухватају:

(...)
д) разину квалитете у пружању телекомуникацијских услуга и телекомуникацијске опреме ће, што је прије могуће, бити компатибилна са општеприхваћеним нормама у Европској унији;

(...).

Члан 7.
Пружање телекомуникацијских услуга

3. За пружање телекомуникацијских услуга путем мобилних и фиксних мрежа потребна је дозвола у складу са одредбама овога закона.
(...).

Члан 10.
Издавање дозвола

4. Захтјев за издавање дозволе упућује се Агенцији. Агенција издаје дозволу у року од два мјесеца. У случајевима у којима треба примијенити поступак утврђивања конкурентности и

селективности на основу поређења, Агенција може продужити раздобље потребно за процјену захтјева до четири мјесеца како би осигурала да се поступак обави на правичан, разуман, отворен, недискриминаторан и транспарентан начин за све заинтересиране стране.

Члан 34. Основни захтјеви

1. Радио и телекомуникацијска терминална опрема мора испуњавати сљедеће основне захтјеве:

- а) захтјеве о заштити здравља и сигурности корисника и било којих других лица; и
- б) захтјеве који се тичу електромагнетне компатибилности.

2. Радиоопрема бит ће уграђена на такав начин да учинковито користи радиофреквенцијски спектар за земаљске, свемирске и орбиталне радиокомуникације и избјегава штетне утјецаје.

3. Сматрат ће се да је сваки уређај који испуњава усклађене норме Европске уније у складу са ст. 1. и 2. овога члана.

Члан 37. Дужности Агенције

1. Сходно одредбама овог закона, дужности Агенције су:

(...)

- б) издавање дозвола емитерима и оператерима телекомуникација у складу

са одредбама овога закона и праћење поштивања услова издатих дозвола;

ц) планирање, управљање, намјена и додјела фреквенцијског спектра, праћење његовог коришћења, као и одржавање и објава Плана коришћења фреквенцијског спектра за цијелу територију Босне и Херцеговине;

(...).

Д. Закон о припадности јавних прихода у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 и 94/15)

Члан 1.

Овим Законом уређује се припадност јавних прихода који су установљени законима на територији Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Члан 2.

Јавним приходима, у смислу овог закона, сматрају се индиректни порези, директни порези, накнаде, таксе, доприноси, донације и други приходи, утврђени законима и другим прописима Босне и Херцеговине, Федерације, кантона и јединица локалне самоуправе.

Члан 13.

Поред удјела у расподјели прихода из члана 6. овог Закона, јединицама локалне самоуправе припадају и други јавни приходи како слиједи:

(...)

ц) накнаде и таксе у складу са прописима јединица локалне самоуправе;

(...)

Општинска вијећа доносе прописе којима се утврђује висина накнада по основу коришћења и уређења земљишта, као и висина других накнада, новчаних казни и такси у њиховој надлежности.

Е. Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09)

Члан 13.

Орган одлучивања јединице локалне самоуправе је општинско вијеће у општини, а градско вијеће у граду (у даљем тексту: Вијеће)

Вијеће у оквиру својих надлежности:

(...)

- усваја буџет и извјештај о извршењу буџета јединице локалне самоуправе; (алинеја 2)

(...)

- доноси прописе о порезима, таксама, накнадама и доприносима јединице локалне самоуправе; (алинеја 4)

(...)

Члан 34.

Јединице локалне самоуправе имају право на одговарајуће сопствене финансијске изворе којима локални органи могу слободно располагати у

оквиру своје надлежности у складу са законом.

Један дио финансијских извора јединица локалне самоуправе оствариват ће се од локалних такси и накнада чију стопу јединица локалне самоуправе остварује у оквиру закона.

Члан 36.

У законом прописаним оквирима јединице локалне самоуправе доносе прописе о накнадама и таксама, као и проведбене прописе о опорезивању.

Члан 37.

Јединицама локалне самоуправе припадају приходи:

а) властити приходи:

- порези за које јединице локалне самоуправе самостално одређују стопу у складу са законом.

- локалне таксе и накнаде чије износе утврђује вијеће у складу са законом.

(...).

Ф. Правило 80/2016 о накнадама за дозволе Регулаторне агенције за комуникације

(„Службени гласник БиХ“, број: 95/16)

ДИО ПРВИ – УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Члан 1.

(Предмет правила)

Овим правилом прописује се обавеза плаћања, начин обрачуна, износ накнаде и начин плаћања накнаде за дозволе у радио комуникација, емитирању и телекомуникацијама у

Босни и Херцеговини (у даљем тексту: накнада за дозволе) које издаје Регулаторна агенција за комуникације (у даљем тексту; Агенција) и одређују изузеци од плаћања ових накнада као и поступање Агенције у случају неплаћања истих).

Члан 2.
(Обавезници плаћања накнаде)

Сви корисници дозвола у радио комуникацијама, емитирању и телекомуникацијама у Босни и Херцеговини дужни су плаћати накнаду за коришћење дозвола, са изузетком одређених корисника који су ослобођени плаћања накнаде за дозволу у радио комуникацијама и накнаде у емитирању, у складу с одредбама овог правила.

ДИО ДРУГИ – ЗАЈЕДНИЧКЕ
ОДРЕДБЕ
ГЛАВА I– УОПШТЕ О ВРСТАМА И
ОБАВЕЗАМА
ПЛАЋАЊА НАКНАДА ЗА ДОЗВОЛЕ

Члан 7.
(Врста накнада)

Накнаде за дозволе су:

- е) накнада за административно-техничку обраду захтјева за издавање дозволе или измјену дозволе;
- ф) годишња накнада за дозволу

ДИО ТРЕЋИ – ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ
ГЛАВА I– ПОСЕБНО О ПЛАЋАЊУ
НАКНАДА

Члан 15.
(Плаћање накнаде за дозволу у
телекомуникацијама)

- (9) Годишња накнада за дозволу за обављање дјелатности телекомуникација плаћа се на основу обрачуна извршеног у складу са чланом 21. овог правила. Агенција кориснику дозволе издаје рјешење којим се обрачунава износ накнаде у два једнака дијела са роком плаћања првог дијела на дан 30.04. и другог дијела са роком плаћања на дан 30.09. текуће године.
- (10) До коначног утврђивања и обрачуна висине годишње накнаде из става 1. овога члана, корисник дозволе плаћа годишњу накнаду за обављање дјелатности телекомуникација унапријед у висини која одговара $\frac{1}{4}$ годишње накнаде за дозволу утврђене за претходну годину.
- (11) Уплата предујма годишње накнаде за дозволу врши се на основу рјешења Агенције којим се утврђује висина предујма за коришћење дозволе са роком плаћања до 31.01. текуће године.
- (12) Изузетно, годишња накнада за дозволу за коришћење бројева и/или кодова се обрачунава у складу са чланом 27. овог правила, а плаћа се у складу чланом 14. овог правила.

ГЛАВА II – ИЗНОСИ ГОДИШЊИХ
НАКНАДА ЗА
ДОЗВОЛЕ У
РАДИОКОМУНИКАЦИЈАМА,
ЕМИТИРАЊУ И
ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈАМА

Члан 21.
(Обрачун годишњих накнада за
дозволе у телекомуникацијама)

- (3) Накнада за дозволу за обављање дјелатности телекомуникација – мобилне телекомуникацијске мреже, јавне фиксне телекомуникацијске мреже, приступ интернету и дистрибуција аудиовизуалних медијских услуга и медијских услуга радија, обрачунава се по стопи до највише 1,50% од укупног прихода корисника дозволе оствареног по основи обављања дјелатности телекомуникација у претходној фискалној години.

Члан 22.

(Утврђивање износа годишње накнаде за дозволе у телекомуникацијама)

- (5) Износ годишње накнаде за дозволу за обављање дјелатности телекомуникација Агенција утврђује се посебним рјешењем након истека календарске године на основи Извјештаја о укупном годишњем приходу корисника дозволе.
- (6) Образац извјештаја из става (1) овога члана налази се у Анексу III овог правила и чини његов саставни дио.

Г. Одлука о накнади за коришћење радиофреквентног спектра у Босни и Херцеговини
(„Службени гласник БиХ“, број: 15/14)

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком утврђује се обавеза плаћања, начин обрачуна и износ накнаде за коришћење радиофреквентног спектра.

Члан 8.

(Копнени мобилни системи)

- (1) Накнада за коришћење радиофреквентног спектра у копненој мобилној служби (ПМР, ПАМР, телеметрија, телекоманда и сл.) зависно од додијелих радиофреквентних канала и броја општина на којима се реализује радиокомуникациони сервис употребом тих радиофреквентних канала се утврђује на годишњем нивоу који је дат у Табели 4.

Х. Одлука о општинским комуналним таксама

(„Службени гласник Општине Високо“, број: 10/15)

Члан 1.

(основи за плаћање таксе)

На подручју Општине Високо прописују се и наплаћују комуналне таксе за:

1. Сваку истакнуту фирму,
2. Извођење музичког програма у угоститељским објектима,
3. Привремени боравак у хотелима и другим објектима регистрованим за одмор и ноћења,
4. Заузимање тротоара испред пословних простора и других слободних јавних површина,
5. Приређивање забавних игара и игара на срећу,
6. Истицање објава, огласа и саопштења на јавним мјестима,
- 7. Коришћење уређаја за пружање услуга мобилне телефоније**
(оспорена одредба)

Члан 2. тачка 7.
(дефиниције појмова)

У смислу ове одлуке,

(...)

7. под коришћењем уређаја за пружање услуге мобилне телефоније подразумијева се стављање у функцију базних станица мобилне телефоније, микробазних станица мобилне телефоније, предајника (пасивних репетитора), антена и стубова.

Члан 3.
(начин утврђивања обавезе)

Утврђивање обавезе, разрез и наплата комуналне таксе вршит ће се према одредбама Тарифе о општинским комуналним таксама садржане у члану 14. ове Одлуке.

Члан 4.
(обавезници)

Обавезници комуналне таксе су сва правна и физичка лица регистрована за обављање привредних дјелатности, која послују на подручју Општине Високо и која користе предмет, простор или пружају услугу за чије за чије коришћење је прописано плаћање комуналне таксе.

Члан 14.
(тарифни бројеви)

(...)

Тарифни број 7.

За коришћење уређаја за пружање услуга мобилне телефоније плаћа се годишња такса и то:

1. Базна станица мобилне телефоније 8.000,00 КМ годишње,

2. Микробазна станица мобилне телефоније 3.000,00 КМ годишње,

3. Предајници (пасивни репетитори), антене и стубови 1.500,00 КМ годишње.

6. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

Након анализе захтјева и одговора на захтјев, те разматрања Одлуке о општинским комуналним таксама, а нарочито њене оспорене одредбе и с њом повезаних одредби које се односе на дефиниције појмова и припадајући тарифни број, у свјетлу релевантних правних прописа, нарочито у свјетлу уставног принципа о једнакости пред законом, узимајући у обзир одлуке и правила донесена од стране Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине као и друге доступне чињенице и доказе, утврђено је како слиједи.

Општинско вијеће Високо донијело је предметну општинску Одлуку на сједници одржаној дана 26.12.2015. године, користећи уставно овлашћење из члана VI.4. б) Устава Федерације Босне и Херцеговине као и овлашћења која му припадају по одредбама члана 13. став 2. алинеја 4. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09), те члана 13. став. 1. тачка ц) и став 3. Закона о припадности јавних прихода у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 22/06, 43/08, 22/09, 35/14 и 94/15). Том Одлуком утврђени су основи за наплату комуналне таксе на подручју Општине Високо и њени обавезници, прописана су ослобађања од таксене обавезе, те начин пријаве и начин обрачуна таксе.

Поред општег основа за наплату комуналне таксе за истакнуту фирму, чији су обавезници сви привредни субјекти који послују на подручју општине по јединственој стопи од 150,00 КМ на годишњем нивоу, уз прописане корекције по положајној погодности (општинским зонама) и „величини правног лица“ у смислу члана 4. Закона о рачуноводству и ревизији у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 83/09), утврђени су и посебни основи за наплату комуналне таксе по критерију кориштења предмета, простора или пружања услуге на подручју Општине, а који су везани уз одређене дјелатности односно услуге, међу којима и уз „пружање услуга мобилне телефоније“ из оспорене одредбе општинске Одлуке.

Кад су у питању ти други, посебно утврђени основи наплате комуналне таксе (поред истицања фирме као утврђеног општег основа за све субјекте), они су или *implicite* повезани са неким привредним дјелатностима, или се пак тичу посебно поменутих привредних дјелатности.

Тако је наплаћивање посебне комуналне таксе прописано за „извођење музичког програма“, „заузимање тротоара испред пословних простора и других слободних јавних површина“, те „привремени боравак у хотелима и другим објектима регистрованим за одмор и ноћења“, што је *implicite* везано за угоститељску дјелатност, те за „истицање објава, огласа и саопштења на јавним мјестима“, што је *implicite* везано уз пропагандну, рекламну или промицбену дјелатност.

Уз то су прописана и два посебна основа за наплату комуналне таксе, који се директно и *explicite* односе на обављање тачно одређене дјелатности, а то су „приређивање

забавних игара и игара на срећу“, и „пружање услуга мобилне телефоније“.

И уз ове посебне основе за наплату комуналних такси, предвиђени су објективизирани критерији за одређивање висине таксе, тако нпр. трајање музичког програма (у припадајућем тарифном броју је наглашено „држање живе музике“) за што се такса плаћа по дневној стопи од 50,00 КМ, ако се ради о хотелима и диско клубовима, односно 10,00 КМ, ако се ради о другим угоститељским објектима или трајање боравка у објектима регистрованим за одмор и ноћења, гдје се такса наплаћује по стопи од 2,50 КМ дневно.

Једнако је тако објективизиран и критериј који се тиче „кориштења простора“, па се за „постављање столова, пултова и тезги за продају или рекламу роба и услуга“, „постављање столова испред угоститељских објеката на јавним површинама“, за „постављање забавних паркова“ укључујући и оне који се сезонски постављају за дјечију забаву, висина таксе утврђује по стопи од 0,50 КМ мјесечно, (за луна паркове дневно) по једном метру квадратном заузетог простора.

Противно овој, са становишта локалне заједнице разумљивој методологији прописивања висине комуналних такси, кад је у питању „пружање услуга мобилне телефоније“, утврђивање висине те таксе није подвргнуто оваквим објективизираним критеријима, већ се у припадајућем тарифном броју (члан 14. тарифни број 7. општинске Одлуке), прописује фиксни износ годишње таксе „за кориштење“ сваког појединачног уређаја, односно комада техничке опреме.

Сам појам „пружање услуга мобилне телефоније“ који је утврђен као посебан основ за наплату ове комуналне таксе је одредбом члана 2.

тачка 7. Одлуке поближе дефинисан као: „стављање у функцију базних станица мобилне телефоније, микробазних станица мобилне телефоније, предајника (пасивних репетитора), антена и стубова“. Употријебљени израз „стављање у функцију“ сугерира да директни основ за наплату комуналне таксе није сам *situs* набројаних објеката на подручју Општине, већ основ за наплату простиче из чињенице да ти уређаји функционишу, тј. емитују сигнал мреже мобилног оператера, односно трансмићују сигнале којима се одвија комуникација између корисника мреже. Подносилац захтјева притом указује на чињеницу да мобилни оператери морају удовољити задатом стандарду квалитета своје услуге. Тако из обима GSM дозволе коју даје Регулаторна агенција за комуникације Босне и Херцеговине, за корисника дозволе, дакле мобилног оператера, проистиче дужност да развије услугу за 80% популације Босне и Херцеговине и 80% дужине појединачних саобраћајница. Дакле с једне стране Регулаторна агенција за комуникације намеће обавезу високог процента покривености територије GSM сигналом, а с друге стране Општинско вијеће намеће обавезу плаћања таксе на појединачна средства (постројења односно уређаје) којима се та покривеност остварује (базне станице, микробазне станице, предајници, стубови и антене).

Да би се наплата таксе по овако утврђеном основу провела, морају се примијенити одговарајуће одредбе из тарифног дијела Одлуке („III Тарифа општинских комуналних такси“) у овом случају претходно поменута одредба члана 14. тарифни број 7. Премда ова одредба није директно наведена у петиту захтјева, очигледно је да се аргументација садржана у захтјеву управо на њу односи, јер се њеном

примјеном проводи директно оспорена одредба општинске Одлуке (члан 1. тачка 7.). Стога је Уставни суд Федерације код одлучивања у овом предмету нужно морао узети у разматрање и одредбу члана 1. тачка 7. којом се утврђује посебан основ за наплату комуналне таксе и одредбу члана 14. тарифни број 7. Одлуке којом је прописана висина те таксе.

Одредбом из члана 14. тарифни број 7. прописано је да се за коришћење уређаја за пружање услуга мобилне телефоније на подручју Општине Високо плаћа годишња такса и то за сваки појединачни уређај према категорији односно врсти уређаја: за базну станицу мобилне телефоније 8.000,00 КМ, за микробазну станицу 3.000,00 КМ, а за предајнике (пасивне репетиторе), антене и стубове 1.500,00 КМ. Дакле укупна висина годишње комуналне таксе по овом основу за конкретног мобилног оператера биће мултиплицирана, односно овисиће о броју уређаја који су „стављени у функцију“.

Обавеза плаћања таксе по овом основу, прописана оспореном одредбом односи се на привредна друштва чија је дјелатност пружање услуга мобилне телефоније, дакле дјелатност од јавног интереса чије вршење уз то изискује кориштење сложене техничке инфраструктурне опреме на одговарајући начин размјештене у простору, те коришћење сегмента радиофреквентног спектра у микроталасном подручју, па је у том погледу подложно техничким, али и правним стандардима, те обавези плаћања посебних накнада утврђених прописима на нивоу Босне и Херцеговине. Стога је Уставни суд Федерације питање о којем се овдје одлучује, морао ставити у шири правни контекст.

На плаћање комуналне таксе по основу оспорене одредбе општинске

Одлуке, обавезују се, по основу дјелатности коју обављају, привредна друштва која у основи пружају телекомуникацијске услуге путем мобилних мрежа, у конкретном случају су то поред осталих, „*BH Telecom*“ д.д. Сарајево и „*ЛП ХТ Еронет*“ д.д. Мостар, као друштва у већинском власништву Федерације Босне и Херцеговине. Ради се о друштвима која дјелатност врше у складу са Законом о комуникацијама („*Службени гласник БиХ*“, бр.: 31/03, 75/06, 32/10 и 98/12), а одобрење за рад добила су од Регулаторне агенције за комуникације. За инсталирање неопходне техничке опреме је на основу планске документације издато одобрење за грађење, како би се омогућио основни технолошки процес који подразумева оваква дјелатност за коју је издата дозвола уз претходно прибављене потребне сагласности. Уз то је важење тих одобрења и сагласности и резолутивно условљено одржавањем задатог стандарда квалитета у пружању телекомуникацијских услуга. Ове мобилне оператере је на приједлог Регулаторне агенције за комуникације именовало Вијеће министара Босне и Херцеговине и то за пружање универзалних телекомуникацијских услуга на цијелом територију Босне и Херцеговине, уз поштовање принципа објективности, транспарентности, недискриминације и пропорционалности.

У складу са Правилем 80/2016 Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине („*Службени гласник БиХ*“, број: 95/16) ови субјекти обавезни су плаћати накнаде за коришћење дозволе за обављање дјелатности телекомуникација (телефонске мреже, приступ интернету, дистрибуција аудио-визуелних садржаја) која се обрачунава по стопи од највише 1,5% од укупног прихода који је корисник дозволе по основу

обављања те дјелатности остварио у претходној фискалној години. Уз то постоји и обавеза плаћања накнаде за коришћење радиофреквентног спектра у копненој мобилној служби, према Одлуци о накнади за коришћење радиофреквентног спектра у Босни и Херцеговини („*Службени гласник БиХ*“, број: 15/14). Ове су накнаде утврђене јединствено од стране Регулаторне агенције за комуникације за све телеком оператере у Босни и Херцеговини. Према Закону о комуникацијама, регулаторни принципи односе се на цијене телекомуникацијских услуга које треба да су транспарентне и недискриминирајуће, док стандарди квалитета телекомуникацијских услуга и контрола њиховог респектовања подлијеже правилима која доноси Регулаторна агенција за комуникације.

У складу са горе поменутим одредбама Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине и Закона о припадности јавних прихода у Федерацији Босне и Херцеговине, Општинско вијеће Високо надлежно је да донесе Одлуку о општинским комуналним таксама и да њоме уреди режим наплаћивања комуналних такси на подручју те Општине. У овом случају је дакле у питању комунална такса за коју је надлежни орган утврдио да се плаћа за „стављање у функцију уређаја мобилне телефоније“ по општем принципу да су обавезници комуналне таксе сва правна и физичка лица регистрована за обављање дјелатности, која послују на подручју Општине и користе предмете, простор или пружају услуге за чије коришћење је прописано плаћање комуналне таксе. Извјесно је да под ту дефиницију спадају и телекомуникацијска привредна друштва која послују и на подручју те Општине. Стога се, у погледу оспорене одредбе

општинске Одлуке, посматране изоловано, не може утврдити њена несагласност са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Када је пак ријеч о одредби члана 14. тарифни број 7. општинске Одлуке, испоставља се да код прописивања овако високих такси за телеком оператере који послују на подручју Општине Високо (а на то су обавезани прописима на нивоу Босне и Херцеговине), нису били одлучујући објективизирани критерији какви су примијењени код других утврђених основа за наплату комуналне таксе. На такав приступ, уз остало, врло јасно указују и наводи из одговора на захтјев којег је доставило Општинско вијеће Високо, а који је сачинила општинска Служба за финансије, привреду и локални економски развој.

У том одговору се наиме констатује да су мобилни оператери који имају постављене уређаје за мобилну телефонију на подручју Општине Високо платили комуналну таксу за истицање фирме, али да нису поднијели пријаве за разрез комуналне таксе прописане оспореном одредбом општинске Одлуке за „стављање у функцију“ базних и микробазних станица, те предајника стубова и антена. А када је висина те таксе у питању, у одговору стоји да се Општина руководила чињеницом да се ти уређаји „у већини случајева“ граде односно постављају у „ванурбаним подручјима и ненасељеним мјестима“, па су мобилни оператери на тај начин „изузети од плаћања накнаде за уређење грађевинског земљишта“ и с тим повезаних накнада, те да Општина сматра „да привредна друштва која се баве пружањем телекомуникацијских услуга могу поднијети плаћање комуналне таксе и на тај начин допринијети развоју општине“, из чега се основано може закључити да се

Општинско вијеће Високо руководило произвољним приступом ослоњеним на процјену могуће зараде односно профита који остварују та правна лица.

То је у суштини имплицирани критериј дјелатности, који никако не може и не смије бити критериј за прописивање врсте и висине комуналне таксе. Јер наведена правна лица, у односу на остварени профит опорезују се посебним федералним прописима, а, како је раније истакнуто, обавезници су и плаћања накнада за коришћење дозвола за обављање дјелатности телекомуникација, према Правилу 80/2016 Регулаторне агенције за комуникације, те накнада за коришћење радиофреквентног спектра, према Одлуци о накнади за коришћење радиофреквентног спектра у Босни и Херцеговини. Стога се начином на који је утврђена висина комуналне таксе у члану 14. тарифни број 7. општинске Одлуке, поврјеђује уставна гаранција једнакости пред законом. С једне стране зато што је сам таксени основ директно ослоњен на врсту дјелатности, а са друге стране зато што је висина таксе утврђена произвољно, без објективизираних и транспарентних критерија. Супротно томе, критерији за утврђивање висине комуналних такси које могу увести локалне заједнице морају бити реални и објективизирани, висина комуналне таксе не може и не смије бити одређена произвољно, те стога у том дијелу Одлука није у складу са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Из напријед наведених разлога, Уставни суд Федерације сматра да је у конкретном случају дошло до повреде уставне гаранције права на једнакост пред законом из члана II.A.2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине, због чега је одлучено као у изреци ове пресуде. Са доношењем ове одлуке о меритуму, престала је

потреба за одлучивањем о привременој мјери.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је већином гласова у саставу: Весна Будимир, предсједница Суда, Мирјана Чучковић, др сц. Шахбаз Цихановић, Александра Мартиновић, проф. др Един Муминовић, др сц. Ката Сењак и Младен Срдић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Весна Будимир

60.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине одлучујући о уставном питању које је предочио Кантони суд у Zenici у веzi utvrđivanja уставности чл. 4. и 5. Odluke о naknadama за vatrogastvo, на основу члана IV.C.3.10. (4) Ustava Федерације Босне и Херцеговине, на сједници Суда без јавне расправе одржане дана 10.07. 2018. године, донио је

P R E S U D U

1. Utvrđuje se да одредбе чл. 4. и 5. Odluke о naknadama за vatrogastvo („Službeni glasnik Općine Visoko“, број: 2/14) нису у супротности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

2. Presudu објавити у „Službenim novinama Федерације БиХ“, „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ и „Službenom glasniku Općine Visoko“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva за utvrđivanje уставности

Kantonalni sud u Zenici (у daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) у поступку rješavanja управног спора број: 040 U00905117 по тузби тужиоца Јавно предузеће: „Elektroprivreda“ Босне и Херцеговине d.d. Sarajevo, подружница „Elektrodistribucija“ Zenica, против Rješenja туженог Опćинског вјјећа Visoko, Комисије за статут и propise број: 01/3-05-7-3/17 од 10.03.2017. године, на основу члана IV.C.3.10. (4) Ustava Федерације Босне и Херцеговине, Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у daljem tekstu: Уставни суд Федерације), дана 11.08.2017. године и 28.09.2017. године предочио је уставно питање у веzi utvrđivanja уставности Odluke о naknadama за vatrogastvo коју је donijelo Опćинско вјјеће Visoko број: 01/1-02-85/14 22.02.2014. године (у daljem tekstu: osporena Odluka), а која је објављена у „Službenom glasniku Općine Visoko“, број: 2/14.

2. Stranke u поступку

Stranke у овом предмету на основу члана 39. став 2. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Službene novine Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03) су: Kantonalni sud u Zenici и Опćинско вјјеће Visoko, као donosilac osporene Odluke.

3. Bitni navodi zahtjeva

Koristeći ustavna ovlaštenja iz člana IV.C.3.10.(4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni sud u Zenici predočio je ustavno pitanje utvrđivanja ustavnosti osporene Odluke koju je donijelo Općinsko vijeće Visoko broj: 01/1-02-85/14 od 22.02.2014. godine, sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine navodeći da je članom II. A. 2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da sva lica na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na jednakost pred zakonom, a u osporenim odredbama Odluke čl. 4. i 5., visina naknade vezana je isključivo za djelatnost koju pravno odnosno fizičko lice obavljaju na području Općine Visoko.

U osporenoj Odluci propisana je obaveza plaćanja naknade za vatrogastvo koja je prema članu 4. podijeljena u šest kategorija, gdje je zavisno od vrste djelatnosti utvrđena visina naknade za vatrogastvo i to od 12 KM do 550,00 KM na godišnjem nivou. S obzirom na stajalište Ustavnog suda Federacije kako to navodi podnosilac zahtjeva u donesenim presudama i to: U-14/13 od 26.06.2013. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine; U-12/11 od 04.10.2011. godine i U-36/12 od 26.02.2013. godine, utvrđena je povreda prava na jednakost pred zakonom, u svim slučajevima u kojima je kao relevantan kriterij za propisivanje visine općinskih taksi i naknada nadležno općinsko vijeće propisalo vrstu djelatnosti, kao jedini kriterij za određivanje visine općinskih taksi i naknada. Iz tih razloga podnosilac zahtjeva predočio je ustavno pitanje, kako bi Ustavni sud Federacije nakon održane

rasprave, utvrdio da li su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke, odnosno cijela Odluka u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Kako se u obrazloženju postavljenog ustavnog pitanja traži ocjena ustavnosti cijele osporene Odluke, odnosno u dijelu obrazloženja samo čl. 4. i 5. Odluke, aktom ovog suda broj: U-45/17 od 22.08.2017. godine zatraženo je preciziranje postavljenog ustavnog pitanja odnosno obrazloženje sa kojim odredbama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine su suprotne odredbe čl. 4. i 5. odnosno cijela Odluka kako se to navodi u predmetu zahtjeva i u dijelu obrazloženja postavljenog ustavnog pitanja.

U dopunjenom i preciziranom zahtjevu navedeno je da se traži ocjena ustavnosti samo čl. 4. i 5. osporene Odluke te istaknuto, da su obaveznicima plaćanja naknade za vatrogastvo pravna lica, zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, servisi, uredi, a pravna lica koja formiraju vlastitu profesionalnu vatrogasnu jedinicu ili imaju ugovor sa odgovarajućim službama u mjestu gdje se nalazi privredno društvo, isključeni su iz obaveze plaćanja naknade za vatrogastvo. Isto tako je navedeno da u I kategoriju spadaju pravna lica koja se bave prometom nafte i naftnih derivata, distribucijom plina, te proizvođači hemijskih supstanci boja i lakova; II kategoriju privredna društva koja se bave djelatnostima kao što su metalna, drvna, tekstilna i prehrambena proizvodnja; III kategorija privredna društva iz ostalih djelatnosti, IV kategorija tržišni centri, marketi, javne ustanove, objekti za igre na sreću; V kategorija zanatske trgovačke i ugostiteljske radnje,

te ured preko 100 m² i VI kategorija zanatske, trgovačke i ugostiteljske radnje do 100 m². Navedeno je da prema članu 5. osporene Odluke, godišnja naknada ovisi o propisanim kategorijama obaveznika i iznosi od 12 do 550,00 KM godišnje.

Zbog svega navedenog podnosilac zahtjeva smatra, da su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke suprotne članu II.A.2. (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koji reguliše, pravo na jednakost pred zakonom ističući da je godišnja naknada za obaveznike koji plaćaju naknadu za vatrogastvo utvrđena bez realnih kriterija.

U dostavljenom preciziranom zahtjevu elaborirana je i Odluka o visini naknade za vatrogastvo koju je donijelo Općinsko vijeće Zenica na sjednici održanoj 07.05.2013. godine, gdje je visina mjesečne naknade za vatrogastvo 1 KM, za građevine površine do 100 m² utvrđuje naknadu u paušalu iznos 10 KM godišnje, a za privredna društva koja se bave proizvodnjom preradom, distribucijom ili skladištenjem zapaljivih ili opasnih materija 0,1 KM m² mjesečno.

Zbog svega navedenog podnosilac zahtjeva predlaže da Ustavni sud Federacije razmotri predočeno ustavno pitanje i utvrdi da li su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke koju je donijelo Općinsko vijeće Visoko u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U odgovoru na postavljeno ustavno pitanje od strane Kantonalnog suda u Zenici, od Općinskog vijeća Visoko dostavljeno je izjašnjenje broj: 01/1-02-370/17 od 24.10.2017. godine koje je

sačinjeno od Službe za poslove civilne zaštite Općine Visoko. U izjašnjenju je navedeno da je Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastva („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona, broj: 5/11) navedeno, da općina može donijeti Odluku o naknadama za vatrogastvo. S obzirom na navedeno određenje, Općinsko vijeće donijelo je pomenutu Odluku i utvrdilo da određeni obaveznici odnosno privredna društva koja se bave prometom nafte i naftnih derivata, prometom i distribucijom plina imaju veće požarne rizike i povećan uzrok za nastanak i širenje požara. U ostalim kategorijama su privredna društva sa manje požarnog rizika, odnosno neke djelatnosti kao što su: zanatska, trgovačka, knjigovodstveni servisi itd. gdje je naknada utvrđena prema površini korisne površine.

Razvrstavanje obaveznika za plaćanje naknade za vatrogastvo prema djelatnosti, Služba za poslove civilne zaštite smatra najobjektivnijim iz razloga što je u konkretnom slučaju jedini kriterij visoki rizik od izbijanja, širenja i na kraju otkrivanja požara te uništavanja imovine i materijalnih dobara. Osnovni nosilac organizovanja i provođenja zaštite od požara je općina, a zaštitu su dužni organizovati i provoditi sva pravna i fizička lica što čini sastavni dio sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II.A.2. (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima u Aneksu ovog ustava. Posebno:

(1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:

...

c) jednakost pred zakonom

Član VI.4.b)

Općinsko vijeće:

...

b) usvaja općinski budžet i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno finansiranje koje nisu osigurali kantonalna i federalna vlast.

Član IV.C.3.10 (4)

(4) Ustavni sud odlučuje i o ustavnim pitanjima koja mu predочи Vrhovni sud ili neki kantonalni sud a koja se pojave u toku postupka pred tim sudom.

B. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09)

Član 8. stav 3. alineja 19.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebno ulaze:

- organizovanje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa;

Član 13. st. 1 i 2. alineja 4.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini a gradsko vijeće u gradu (u daljem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom;

C. Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09)

Član 3.

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća (u daljem tekstu: prirodne i druge nesreće) u Federaciji koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03 i 22/06), pa se radi toga zaštita od požara i vatrogastvo organizuju i funkcionišu u okviru tog sistema, a vrši se na način predviđen ovim zakonom.

2. Finansiranje vatrogastva

Član 132.

Vatrogasna djelatnost predviđena ovim zakonom finansira se iz:

- 1) budžeta Federacije, kantona, općine i grada;
- 2) sredstava pravnih lica i vatrogasnih jedinica;
- 3) premija osiguranja;
- 4) dobrovoljnih priloga ili poklona pravnih i fizičkih lica;
- 5) međunarodne pomoći;
- 6) drugih izvora utvrđenih ovim i drugim zakonom.

Član 133.

U budžetu Federacije, kantona, općine i grada osiguravaju se finansijska sredstva potrebna za finansiranje sljedećih obaveza: 1) u budžetu Federacije - sredstva za obaveze utvrđene u članu 134. ovog zakona; 2) u budžetu kantona - sredstva za obaveze utvrđene u članu 135. ovog zakona; 3) u budžetu općine, odnosno grada - sredstva za obaveze utvrđene u članu 136. ovog zakona.

XIII - Propisi kantona, općine i grada

Član 165.

Kanton, općina i grad su dužni svojim propisom utvrditi nadležnost svojih organa vlasti u oblasti zaštite od požara i vatrogastva i druga pitanja koja su za kanton, općinu i grad predviđena ovim zakonom, kao i pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, a važna su za organizaciju

i efikasno funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, općine i grada.

D. Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11)

Član 4.

(Pojam zaštite od požara)

Zaštitu od požara obuhvata skup mjera i radnji upravne, organizacijske, stručne, tehničke, obrazovne i propagandne prirode, koje se preduzimaju u cilju sprječavanja izbijanja i širenja požara, njegovog otkrivanja, te zaštite ljudi, biljnog i životinjskog svijeta, materijalnih, kulturnih, historijskih i drugih dobara i okoliša (u daljem tekstu: materijalnih dobara).

Poglavlje IV- Organizacija i funkcionisanje, planiranje i provođenje mjera zaštite od požara

Odjeljak A. Organizovanje i funkcionisanje zaštite od požara

Član 15.

(Organizacija i provođenje zaštite od požara)

(4) Zaštitu od požara dužni su da organiziraju i provode pravna i fizička lica, organi Kantona i općine i drugi vlasnici ili korisnici građevina i prostora iz stava (2) i šuma, šumskog i poljoprivrednog zemljišta iz stava (3) ovog člana (u

daljem tekstu: vlasnici ili korisnici građevina i prostora).

Član 16.

(Osnovni nosioci organiziranja i provođenja zaštite od požara)

- (1) Osnovni nosilac organizovanja i provođenja zaštite od požara je općina, kao jedinica lokalne samouprave i Kanton koji je odgovoran za ta pitanja na području kantona, na način predviđen ovim zakonom.

Član 48.

(Informacioni sistem zaštite od požara)

- (1) Kantonalna uprava i općinske službe civilne zaštite, u okviru operativnih centara civilne zaštite, organizuju funkcionalni dio informacionog sistema za zaštitu od požara i vatrogastvo.

Poglavlje V - Organizacija i funkcionisanje vatrogastva

Odjeljak B. Vatrogasne jedinice

Član 55.

(Vatrogasne jedinice)

- (2) Profesionalnu vatrogasnu jedinicu čine vatrogasci koji se nalaze u radnom odnosu u organima uprave civilne zaštite općine i Kantona.

Član 56.

(Osnivanje profesionalnih vatrogasnih jedinica)

- (1) Profesionalne vatrogasne jedinice su osnovne snage u gašenju požara i spašavanju ljudi i materijalnih dobara ugroženih požarom koje obavezno osnivaju općine i Kanton, s tim da svaka općina ima vlastitu profesionalnu vatrogasnu jedinicu ili ispostavu zajedničke profesionalne vatrogasne jedinice Kantona na svom području.

Poglavlje IX - Finansiranje zaštite od požara i vatrogastva

Član 123.

(Finansiranje zaštite od požara)

- (1) Finansijska sredstva potrebna za organizovanje, provođenje unapređenje mjera zaštite od požara predviđenih ovim zakonom, kao i obučavanje i osposobljavanje zaposlenih lica planiraju i osiguravaju pravna lica, organi uprave i druge institucije svaki za svoje građevine i prostore i zaposlena lica.

Član 124.

(Finansiranje vatrogastva)

Vatrogasna djelatnost na nivou Kantona predviđena ovim zakonom finansira se iz:

- a) budžeta Kantona i općine;
- b) sredstva pravnih lica i vatrogasnih društava;

- c) premija osiguranja
- d) dobrovoljnih priloga ili poklona pravnih i fizičkih lica;
- e) međunarodne pomoći
- f) drugih izvora utvrđenih ovim i drugim zakonom.

Član 131.

(Finansiranje iz premija osiguranja)

(5) Sredstva iz stava (2) i (3) ovog člana mogu se koristiti samo za nabavku vatrogasne opreme, tehničkih i drugih sredstava za vatrogasne jedinice, stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca i održavanje opreme i vatrogasnih sredstava, te investicionu izgradnju i opremanje objekata za potrebe vatrogasnih jedinica.

Član 132.

(Finansiranje iz drugih izvora)

(1) Općina u skladu sa članom 124. tačka f) ovog zakona, a u vezi sa članom 8. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06), može donijeti odluku o taksama odnosno naknadama za vatrogastvo.

E. Odluka o naknadama za vatrogastvo

(„Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 02/14)

Član 2.

Obaveznici naknade iz člana 1. ove odluke su pravna lica, zanatske, trgovačke,

ugostiteljske radnje, agencije, knjigovodstveni servisi, uredi i mikroreditne organizacije.

Pravna lica koja formiraju vlastitu profesionalnu vatrogasnu jedinicu ili imaju zaključen ugovor sa odgovarajućim službama u mjestu gdje se nalazi privredno društvo, isključuju se iz obaveze plaćanja naknade iz stava 1. ovog člana.

Član 4.

Kategorije obaveznika su:

I kategorija:

- preduzeća koja se bave prometom nafte i naftnih derivata,
- preduzeća koja se bave prometom i distribucijom plina,
- preduzeća-proizvođači hemijskih supstanci, boja i lakova;

II kategorija:

- preduzeća koja se bave djelatnostima kao što su: metalna, drvna, tekstilna i prehrambena,
- preduzeća koja se bave veletrgovinom izuzev preduzeća iz I kategorije;

III kategorija:

- preduzeća iz ostalih djelatnosti, izuzev preduzeća iz I i II kategorije;

IV kategorija:

- tržišni centri, marketi, hotelsko-ugostiteljski objekti, javne ustanove, bankarske i mikroreditne organizacije, objekti za igru na sreću i kladionice.

V kategorija:

- zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje,
- agencije, knjigovodstveni servisi i uredi preko 100 m²,

VI kategorija:

- zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, knjigovodstveni servisi i uredi do 100m².

Član 5.

Naknade obaveznika iz člana 4. ove Odluke određuju se na godišnjem nivou prema utvrđenim kategorijama i to:

- za I kategoriju visina naknade iznosi 550,00 KM,
- za II kategoriju visina naknade iznosi 450,00 KM,
- za III kategoriju visina naknade iznosi 350,00 KM,
- za IV kategoriju visina naknade iznosi 120,00 KM,
- za V kategoriju visina naknade iznosi 24,00 KM,
- za VI kategoriju visina naknade iznosi 12,00 KM

Član 7.

Prikupljena finansijska sredstva će se koristiti za sljedeće namjene:

- nabavku vatrogasne opreme za vatrogasne jedinice;
- nabavku tehničkih i drugih sredstava za vatrogasne jedinice;
- stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca;

- održavanje opreme i vatrogasnih sredstava vatrogasne jedinice;

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva kojim je postavljeno ustavno pitanje od strane Kantonalnog suda Zenica, odgovora na zahtjev od Općinskog vijeća Visoko, Zakona o požaru i vatrogastvu koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona, Odluke o naknadama za vatrogastvo donesene od strane Općinskog vijeća Visoko i drugih dokaza i priloga u spisu, utvrđeno je sljedeće:

Skupština Zeničko-dobojskog kantona donijela je Zakon o zaštiti od požara i vatrogastva kojim je uređen način organizovanja i funkcionisanja zaštite od požara i vatrogastva, osposobljavanje i finansiranje ove djelatnosti. Tako je pomenutim zakonom regulisano da je zaštita od požara i vatrogastva u Zeničko-dobojskom kantonu djelatnost od posebnog interesa za Kanton, a ostvaruje se na način predviđen ovim zakonom, federalnim zakonom i podzakonskim propisima donesenim na osnovu federalnog zakona i ovog zakona i međunarodnim tehničkim normativima i standardima koji važe u Bosni i Hercegovini, a odnose se na mjere zaštite od požara i vatrogastva. Sve to čini jedinstven sistem zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara u Federaciji Bosne i Hercegovine i omogućava da se zaštita od požara organizuje u svim stambenim i drugim zgradama i objektima, a sprovode je sva pravna i fizička lica.

Kad je u pitanju finansiranje, ovim Zakonom je propisano da se zaštita od požara i vatrogastva finansira iz budžeta kantona, općine, i sredstava pravnih lica i vatrogasnih društava, premija, dobrovoljnih priloga, međunarodne pomoći i drugih izvora.

U skladu sa odredbom člana 132. a u vezi sa članom 124. tačka f. pomenutog Zakona, Općinsko vijeće Visoko donijelo je Odluku o naknadama za vatrogastvo i utvrdilo ko su obaveznici plaćanja naknade, kategorije obaveznika plaćanja i namjena prikupljenih sredstava od naplaćenih naknada. Tako je pomenutom Odlukom regulisano da su obaveznici plaćanja naknada pravna lica, zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, servisi, uredi itd. Kad su u pitanju kategorije u I kategoriju spadaju privredna društva koja se bave prometom nafte i naftnih derivata, pravna lica koja se bave prometom i distribucijom plina, te pravna lica koja proizvode hemijske supstance, boje i lakove. U II kategoriju spadaju privredna društva koja se bave preradom drveta, metala, tekstila; u III kategoriju privredna društva i ostale djelatnosti osim spomenutih privrednih društava; u IV kategoriji tržišni centri, marketi, javne ustanove, banke; dok u V i VI kategoriju spadaju zanatske i trgovačke radnje do 100 i preko 100 m². Kad je u pitanju korištenje prikupljenih sredstva od naknada, ista će se koristiti za nabavku vatrogasne opreme, nabavku drugih tehničkih sredstava za vatrogasne jedinice, stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca, održavanje opreme i vatrogasnih sredstava te opremanje objekata za potrebe vatrogasnih jedinica.

Pored spomenutog potrebno je istaći i odredbu člana 8. stav 3. alineja 19. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09) kojim je propisano, da je organizovanje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spašavanja ljudi materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa spada u vlastitu nadležnost jedinica lokalne samouprave.

Pored navedenog potrebno je spomenuti član 3. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09) koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, a kojim je propisano, da zaštita od požara i vatrogastva čini jedinstven sistem zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća. Isto tako članom 14. propisano je da će kantoni svojim zakonom propisati uređenje, organizaciju i način funkcionisanja zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, a što je od značaja za kanton, dok član 16 obavezuje općine i gradove da svojim propisom urede organizaciju i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva na području općine, a u skladu sa federalnim i kantonalnim zakonom.

Isti Zakon, član 136. obavezuje kanton, općine i grad da su dužni svojim propisom utvrditi nadležnost organa u oblasti od zaštite požara i vatrogastva radi efikasnog funkcionisanja zaštite od požara, a kad je u pitanju financionisanje ove djelatnosti propisano je da sva pravna lica, državni organi i druge institucije građevine i prostori gdje se obavlja određena djelatnost, moraju osigurati finansijska sredstva koja se planiraju svake godine u

okviru finansijskog plana, finansiraju se iz budžeta Federacije, kantona, općine i grada (član 132).

Kad je u pitanju Zakon o zaštiti od požara i vatrogastva koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona, potrebno je istaći da se skoro na identičan način tretira značaj, organizacija i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva imajući u vidu da on čini jedinstven sistem zaštite i spašavanje ljudi u Federaciji Bosne i Hercegovine odnosno u cijeloj Bosni i Hercegovini.

U konkretnom slučaju prema relevantnim propisima, a to je Federalni zakon o zaštiti od požara i vatrogastva, Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Kantonalni zakon o zaštiti od požara i vatrogastva, međunarodni tehnički normativni i standardi koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, postoji obaveza općine da osigura zaštitu od izbijanja i širenja požara, da zaštiti ljude, biljni i životinjski svijet, te materijalna i kulturna dobra. Iz tih razloga možemo reći da, zaštita od požara obuhvata skup mjera i radnji koje se preduzimaju u cilju sprječavanja, izbijanja i širenja požara, njegovo otkrivanje, te zaštita ljudi, biljnog i životinjskog svijeta, materijalnih, kulturnih, historijskih i drugih dobara i okoliša i čini sastavni dio sistema zaštite i spašavanja.

Propisani kriteriji za utvrđivanje visine naknade za zaštitu od požara i vatrogastva je opravdan iz razloga što je kao kriterij propisan visok rizik opasnosti od otkrivanja, izbijanja i širenja požara, te zaštita ljudi i imovine, veličina prostora u

kojem se obavlja određena djelatnost, a ne visina očekivanog prihoda odnosno dobiti.

Imajući u vidu naprijed navedeno, riješeno je kao u izreci donesene presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr. sc. Šahbaz Džihanović, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srđić, sudije Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o ustavnom pitanju koje je predočio Kantoni sud u Zenici u svezi utvrđivanja ustavnosti čl. 4. i 5. Odluke o naknadama za vatrogastvo, na temelju članka IV.C.3.10. (4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici Suda bez javne rasprave održane dana 10.07. 2018. godine, donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da odredbe čl. 4. i 5. Odluke o naknadama za vatrogastvo („Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 2/14) nisu u suprotnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim

novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenom glasniku Općine Visoko“.

O b r a z l o ž e n j e

6. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva za utvrđivanje ustavnosti

Kantonalni sud u Zenici (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) u postupku rješavanja upravnog spora broj: 040 U00905117 po tužbi tužitelja Javno poduzeće: „Elektroprivreda“ Bosne i Hercegovine d.d. Sarajevo, podružnica „Elektrodistribucija“ Zenica, protiv Rješenja tuženog Općinskog vijeća Visoko, Komisije za statut i propise broj: 01/3-05-7-3/17 od 10.03.2017. godine, na temelju članka IV.C.3.10. (4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije), dana 11.08.2017. godine i 28.09.2017. godine predočio je ustavno pitanje u svezi utvrđivanja ustavnosti Odluke o naknadama za vatrogastvo koju je donijelo Općinsko vijeće Visoko broj: 01/1-02-85/14 22.02.2014. godine (u daljnjem tekstu: osporena Odluka), a koja je objavljena u „Službenom glasniku Općine Visoko“, broj: 2/14.

7. Stranke u postupku

Stranke u ovom predmetu na temelju članka 39. stavak 2. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) su: Kantonalni sud u Zenici i Općinsko vijeće Visoko, kao donositelj osporene Odluke.

8. Bitni navodi zahtjeva

Koristeći ustavna ovlaštenja iz članka IV.C.3.10.(4) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni sud u Zenici predočio je ustavno pitanje utvrđivanja ustavnosti osporene Odluke koju je donijelo Općinsko vijeće Visoko broj: 01/1-02-85/14 od 22.02.2014. godine, sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine navodeći da je člankom II. A. 2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine propisano, da sve osobe na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na jednakost pred zakonom, a u osporenim odredbama Odluke čl. 4. i 5., visina naknade vezana je isključivo za djelatnost koju pravne odnosno fizičke osobe obavljaju na području Općine Visoko.

U osporenoj Odluci propisana je obveza plaćanja naknade za vatrogastvo koja je prema članku 4. podijeljena u šest kategorija, gdje je ovisno od vrste djelatnosti utvrđena visina naknade za vatrogastvo i to od 12 KM do 550,00 KM na godišnjem nivou. S obzirom na stajalište Ustavnog suda Federacije kako to navodi podnositelj zahtjeva u donesenim presudama i to: U-14/13 od 26.06.2013. godine, U-5/09 od 13.10.2009. godine; U-12/11 od 04.10.2011. godine i U-36/12 od 26.02.2013. godine, utvrđena je povreda prava na jednakost pred zakonom, u svim slučajevima u kojima je kao relevantan kriterij za propisivanje visine općinskih pristojbi i naknada nadležno općinsko vijeće propisalo vrstu djelatnosti, kao jedini kriterij za određivanje visine općinskih pristojbi i naknada. Iz tih razloga

podnositelj zahtjeva predočio je ustavno pitanje, kako bi Ustavni sud Federacije nakon održane rasprave, utvrdio da li su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke, odnosno cijela Odluka u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Kako se u obrazloženju postavljenog ustavnog pitanja traži ocjena ustavnosti cijele osporene Odluke, odnosno u dijelu obrazloženja samo čl. 4. i 5. Odluke, aktom ovog suda broj: U-45/17 od 22.08.2017. godine zatraženo je preciziranje postavljenog ustavnog pitanja odnosno obrazloženje sa kojim odredbama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine su suprotne odredbe čl. 4. i 5. odnosno cijela Odluka kako se to navodi u predmetu zahtjeva i u dijelu obrazloženja postavljenog ustavnog pitanja.

U dopunjenom i preciziranom zahtjevu navedeno je da se traži ocjena ustavnosti samo čl. 4. i 5. osporene Odluke te istaknuto, da su obveznici plaćanja naknade za vatrogastvo pravne osobe, zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, servisi, uredi, a pravne osobe koje formiraju vlastitu porofesionalnu vatrogasnu postrojbu ili imaju ugovor sa odgovarajućim službama u mjestu gdje se nalazi gospodarsko društvo, isključeni su iz obveze plaćanja naknade za vatrogastvo. Isto tako je navedeno da u I kategoriju spadaju pravne osobe koje se bave prometom nafte i naftnih derivata, distribucijom plina, te proizvođači kemijskih supstanci boja i lakova; II kategoriju gospodarska društva koja se bave djelatnostima kao što su metalna, drvna, tekstilna i prehrambena proizvodnja; III kategorija gospodarska društva iz ostalih djelatnosti, IV kategorija

tržni centri, marketi, javne ustanove, objekti za igre na sreću; V kategorija zanatske trgovačke i ugostiteljske radnje, te ured preko 100 m² i VI kategorija zanatske, trgovačke i ugostiteljske radnje do 100 m². Navedeno je da prema članku 5. osporene Odluke, godišnja naknada ovisi o propisanim kategorijama obveznika i iznosi od 12 do 550,00 KM godišnje.

Zbog svega navedenog podnositelj zahtjeva smatra, da su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke suprotne članku II.A.2. (1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koji regulira, pravo na jednakost pred zakonom ističući da je godišnja naknada za obveznike koji plaćaju naknadu za vatrogastvo utvrđena bez realnih kriterija.

U dostavljenom preciziranom zahtjevu elaborirana je i Odluka o visini naknade za vatrogastvo koju je donijelo Općinsko vijeće Zenica na sjednici održanoj 07.05.2013. godine, gdje je visina mjesečne naknade za vatrogastvo 1 KM, za građevine površine do 100 m² utvrđuje naknadu u paušalu iznos 10 KM godišnje, a za gospodarska društva koja se bave proizvodnjom preradom, distribucijom ili skladištenjem zapaljivih ili opasnih materija 0,1 KM m² mjesečno.

Zbog svega navedenog podnositelj zahtjeva predlaže da Ustavni sud Federacije razmotri predočeno ustavno pitanje i utvrdi da li su odredbe čl. 4. i 5. osporene Odluke koju je donijelo Općinsko vijeće Visoko u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

9. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U odgovoru na postavljeno ustavno pitanje od strane Kantonalnog suda u Zenici, od Općinskog vijeća Visoko dostavljeno je izjašnjenje broj: 01/1-02-370/17 od 24.10.2017. godine koje je sačinjeno od Službe za poslove civilne zaštite Općine Visoko. U izjašnjenju je navedeno da je Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastva („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona, broj: 5/11) navedeno, da općina može donijeti Odluku o naknadama za vatrogastvo. S obzirom na navedeno određenje, Općinsko vijeće donijelo je pomenutu Odluku i utvrdilo da određeni obveznici odnosno gospodarska društva koja se bave prometom nafte i naftnih derivata, prometom i distribucijom plina imaju veće požarne rizike i povećan uzrok za nastanak i širenje požara. U ostalim kategorijama su gospodarska društva s manje požarnog rizika, odnosno neke djelatnosti kao što su: zanatska, trgovačka, knjigovodstveni servisi itd. gdje je naknada utvrđena prema površini korisne površine.

Razvrstavanje obveznika za plaćanje naknade za vatrogastvo prema djelatnosti, Služba za poslove civilne zaštite smatra najobjektivnijim iz razloga što je u konkretnom slučaju jedini kriterij visoki rizik od izbijanja, širenja i na kraju otkrivanja požara te uništavanja imovine i materijalnih dobara. Temeljni nositelj organiziranja i provođenja zaštite od požara je općina, a zaštitu su dužni organizirati i provoditi sva pravne i fizičke osobe što čini sastavni dio sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara.

10. Relevantno pravo

B. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak II.A.2. (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najviše razine međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima u Dodatku ovog ustava. Posebice:

(2) Sve osobe na teritoriji Federacije uživaju prava na:

...

d) jednakost pred zakonom

Članak VI.4.b)

Općinsko vijeće:

...

b) usvaja općinski proračun i donosi propise o oporezivanju i na druge načine osigurava potrebno financiranje koje nisu osigurali kantonalna i federalna vlast.

Članak IV.C.3.10 (4)

(4) Ustavni sud odlučuje i o ustavnim pitanjima koja mu predoči Vrhovni sud ili neki kantonalni sud a koja se pojave u tijeku postupka pred dotičnim sudom.

D. Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09)

Članak 8. stavak 3. alineja 19.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebice ulaze:

- organiziranje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa;

Članak 13. st. 1 i 2. alineja 4.

Tijelo odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini a gradsko vijeće u gradu (u daljnjem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, pristojbama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave sukladno sa zakonom;

E. Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09)

Članak 3.

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća (u daljnjem tekstu: prirodne i druge nesreće) u Federaciji koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03 i 22/06), pa se radi toga zaštita od požara i vatrogastvo organiziraju i funkcioniraju u okviru tog sustava, a vrši se na način predviđen ovim zakonom.

2. Financiranje vatrogastva

Članak 132.

Vatrogasna djelatnost predviđena ovim zakonom financira se iz:

- 1) proračuna Federacije, kantona, općine i grada;
- 2) sredstava pravnih osoba i vatrogasnih postrojbi;
- 3) premija osiguranja;
- 4) dragovoljnih priloga ili poklona pravnih i fizičkih osoba;
- 5) međunarodne pomoći;
- 6) drugih izvora utvrđenih ovim i drugim zakonom.

Članak 133.

U proračunu Federacije, kantona, općine i grada osiguravaju se financijska sredstva potrebna za financiranje sljedećih obveza: 1) u proračunu Federacije - sredstva za obveze utvrđene u članku 134. ovog zakona; 2) u proračunu kantona - sredstva za obveze utvrđene u članku 135. ovog zakona; 3) u proračunu općine, odnosno grada - sredstva za obveze utvrđene u članku 136. ovog zakona.

XIII - Propisi kantona, općine i grada

Članak 165.

Kanton, općina i grad su dužni svojim propisom utvrditi nadležnost svojih organa vlasti u oblasti zaštite od požara i vatrogastva i druga pitanja koja su za kanton, općinu i grad predviđena ovim zakonom, kao i pitanja koja nisu uređena

ovim zakonom, a važna su za organizaciju i efikasno funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, općine i grada.

E. Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11)

Članak 4.

(Pojam zaštite od požara)

Zaštitu od požara obuhvata skup mjera i radnji upravne, organizacijske, stručne, tehničke, obrazovne i propagandne prirode, koje se poduzimaju u cilju sprječavanja izbijanja i širenja požara, njegovog otkrivanja, te zaštite ljudi, biljnog i životinjskog svijeta, materijalnih, kulturnih, povijesnih i drugih dobara i okoliša (u daljnjem tekstu: materijalnih dobara).

Poglavlje IV- Organizacija i funkcioniranje, planiranje i provođenje mjera zaštite od požara

Odjeljak A. Organiziranje i funkcioniranje zaštite od požara

Članak 15.

(Organizacija i provođenje zaštite od požara)

(4) Zaštitu od požara dužni su da organiziraju i provode pravne i fizičke osobe, organi Kantona i općine i drugi vlasnici ili korisnici građevina i prostora iz stavka (2) i šuma, šumskog i poljoprivrednog zemljišta iz stavka (3)

ovog članka (u daljnjem tekstu: vlasnici ili korisnici građevina i prostora).

Članak 16.

(Temeljni nositelji organiziranja i provođenja zaštite od požara)

- (2) Temeljni nositelj organiziranja i provođenja zaštite od požara je općina, kao jedinica lokalne samouprave i Kanton koji je odgovoran za ta pitanja na području kantona, na način predviđen ovim zakonom.

Članak 48.

(Informacijski sustav zaštite od požara)

- (3) Kantonalna uprava i općinske službe civilne zaštite, u okviru operativnih centara civilne zaštite, organiziraju funkcionalni dio informacijskog sustava za zaštitu od požara i vatrogastvo.

Poglavlje V - Organizacija i funkcioniranje vatrogastva

Odjeljak B. Vatrogasne postrojbe

Članak 55.

(Vatrogasne postrojbe)

- (4) Profesionalnu vatrogasnu postrojbu čine vatrogasci koji se nalaze u radnom odnosu u organima uprave civilne zaštite općine i Kantona.

Članak 56.

(Osnivanje profesionalnih vatrogasnih postrojbi)

(1) Profesionalne vatrogasne postrojbe su temeljne snage u gašenju požara i spašavanju ljudi i materijalnih dobara ugroženih požarom koje obvezno osnivaju općine i Kanton, s tim da svaka općina ima vlastitu profesionalnu vatrogasnu postrojbu ili ispostavu zajedničke profesionalne vatrogasne postrojbe Kantona na svom području.

Poglavlje IX - Financiranje zaštite od požara i vatrogastva

Članak 123.

(Financiranje zaštite od požara)

(2) Financijska sredstva potrebna za organiziranje, provođenje unapređenje mjera zaštite od požara predviđenih ovim zakonom, kao i obučavanje i osposobljavanje uposlenih osoba planiraju i osiguravaju pravne osobe, organi uprave i druge institucije svaki za svoje građevine i prostore i uposlene osobe.

Članak 124.

(Financiranje vatrogastva)

Vatrogasna djelatnost na nivou Kantona predviđena ovim zakonom financira se iz:

- g) proračuna Kantona i općine;
- h) sredstva pravnih osoba i vatrogasnih društava;
- i) premija osiguranja
- j) dragovoljnih priloga ili poklona pravnih i fizičkih osoba;
- k) međunarodne pomoći
- l) drugih izvora utvrđenih ovim i drugim zakonom.

Članak 131.

(Financiranje iz premija osiguranja)

(5) Sredstva iz stavka (2) i (3) ovog članka mogu se koristiti samo za nabavku vatrogasne opreme, tehničkih i drugih sredstava za vatrogasne postrojbe, stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca i održavanje opreme i vatrogasnih sredstava, te investicionu izgradnju i opremanje objekata za potrebe vatrogasnih postrojbi.

Članak 132.

(Financiranje iz drugih izvora)

(2) Općina sukladno s člankom 124. točka f) ovog zakona, a u svezi s člankom 8. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06), može donijeti odluku o pristojbama odnosno naknadama za vatrogastvo.

E. Odluka o naknadama za vatrogastvo

(„Službeni glasnik Općine Visoko“, broj: 02/14)

Članak 2.

Obveznici naknade iz članka 1. ove odluke su pravne osobe, zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, knjigovodstveni servisi, uredi i mikrokreditne organizacije.

Pravne osobe koja formiraju vlastitu profesionalnu vatrogasnu postrojbu ili imaju zaključen ugovor s odgovarajućim službama u mjestu gdje se nalazi

gospodarsko društvo, isključuju se iz obveze plaćanja naknade iz stavka 1. ovog članka.

Članak 4.

Kategorije obveznika su:

I kategorija:

- poduzeća koja se bave prometom nafte i naftnih derivata,
- poduzeća koja se bave prometom i distribucijom plina,
- poduzeća-proizvođači kemijskih supstanci, boja i lakova;

II kategorija:

- poduzeća koja se bave djelatnostima kao što su: metalna, drvna, tekstilna i prehrambena,
- poduzeća koja se bave veletrgovinom izuzev poduzeća iz I kategorije;

III kategorija:

- poduzeća iz ostalih djelatnosti, izuzev poduzeća iz I i II kategorije;

IV kategorija:

- tržišni centri, marketi, hotelsko-ugostiteljski objekti, javne ustanove, bankarske i mikrokreditne organizacije, objekti za igru na sreću i kladionice.

V kategorija:

- zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje,
- agencije, knjigovodstveni servisi i uredi preko 100 m²,

VI kategorija:

- zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, knjigovodstveni servisi i uredi do 100m².

Članak 5.

Naknade obveznika iz članka 4. ove Odluke određuju se na godišnjem nivou prema utvrđenim kategorijama i to:

- za I kategoriju visina naknade iznosi 550,00 KM,
- za II kategoriju visina naknade iznosi 450,00 KM,
- za III kategoriju visina naknade iznosi 350,00 KM,
- za IV kategoriju visina naknade iznosi 120,00 KM,
- za V kategoriju visina naknade iznosi 24,00 KM,
- za VI kategoriju visina naknade iznosi 12,00 KM

Članak 7.

Prikupljena finansijska sredstva će se koristiti za sljedeće namjene:

- nabavku vatrogasne opreme za vatrogasne postrojbe;
- nabavku tehničkih i drugih sredstava za vatrogasne postrojbe;
- stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca;
- održavanje opreme i vatrogasnih sredstava vatrogasne postrojbe;

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Nakon analize zahtjeva kojim je postavljeno ustavno pitanje od strane Kantonalnog suda Zenica, odgovora na zahtjev od Općinskog vijeća Visoko, Zakona o požaru i vatrogastvu koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona, Odluke o naknadama za vatrogastvo donesene od strane Općinskog vijeća Visoko i drugih dokaza i priloga u spisu, utvrđeno je sljedeće:

Skupština Zeničko-dobojskog kantona donijela je Zakon o zaštiti od požara i vatrogastva kojim je uređen način organiziranja i funkcioniranja zaštite od požara i vatrogastva, osposobljavanje i financiranje ove djelatnosti. Tako je pomenutim zakonom regulirano da je zaštita od požara i vatrogastva u Zeničko-dobojskom kantonu djelatnost od posebnog interesa za Kanton, a ostvaruje se na način predviđen ovim zakonom, federalnim zakonom i podzakonskim propisima donesenim na temelju federalnog zakona i ovog zakona i međunarodnim tehničkim normativima i standardima koji važe u Bosni i Hercegovini, a odnose se na mjere zaštite od požara i vatrogastva. Sve to čini jedinstven sustav zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara u Federaciji Bosne i Hercegovine i omogućava da se zaštita od požara organizira u svim stambenim i drugim zgradama i objektima, a sprovode je sve pravne i fizičke osobe.

Kad je u pitanju financiranje, ovim Zakonom je propisano da se zaštita od požara i vatrogastva financira iz proračuna kantona, općine, i sredstava pravnih osoba i vatrogasnih društava, premija, dragovoljnih priloga, međunarodne pomoći i drugih izvora.

Sukladno odredbi članka 132. a u svezi s člankom 124. točka f. pomenutog Zakona, Općinsko vijeće Visoko donijelo je Odluku o naknadama za vatrogastvo i utvrdilo tko su obveznici plaćanja naknade, kategorije obveznika plaćanja i namjena prikupljenih sredstava od naplaćenih naknada. Tako je pomenutom Odlukom regulirano da su obveznici plaćanja naknada pravne osobe, zanatske, trgovačke, ugostiteljske radnje, agencije, servisi, uredi itd. Kad su u pitanju kategorije u I kategoriju spadaju gospodarska društva koja se bave prometom nafte i naftnih derivata, pravne osobe koje se bave prometom i distribucijom plina, te pravne osobe koje proizvode kemijske supstance, boje i lakove. U II kategoriju spadaju gospodarska društva koja se bave preradom drveta, metala, tekstila; u III kategoriju gospodarska društva i ostale djelatnosti osim spomenutih gospodarskih društava; u IV kategoriji tržišni centri, marketi, javne ustanove, banke; dok u V i VI kategoriju spadaju zanatske i trgovačke radnje do 100 i preko 100 m². Kad je u pitanju korištenje prikupljenih sredstava od naknada, ista će se koristiti za nabavku vatrogasne opreme, nabavku drugih tehničkih sredstava za vatrogasne postrojbe, stručno obučavanje i osposobljavanje vatrogasaca, održavanje opreme i vatrogasnih sredstava te opremanje objekata za potrebe vatrogasnih postrojbi.

Pored spomenutog potrebno je istaći i odredbu članka 8. stavak 3. alineja 19. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09 kojim je propisano, da je

organiziranje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spašavanja ljudi materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa spada u vlastitu nadležnost jedinica lokalne samouprave.

Pored navedenog potrebno je spomenuti članak 3. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09) koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, a kojim je propisano, da zaštita od požara i vatrogastva čini jedinstven sustav zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća. Isto tako člankom 14. propisano je da će kantoni svojim zakonom propisati uređenje, organizaciju i način funkcioniranja zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, a što je od značaja za kanton, dok članak 16 obvezuje općine i gradove da svojim propisom urede organizaciju i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva na području općine, a sukladno sa federalnim i kantonalnim zakonom.

Isti Zakon, članak 136. obvezuje kanton, općine i grad da su dužni svojim propisom utvrditi nadležnost organa u oblasti od zaštite požara i vatrogastva radi efikasnog funkcioniranja zaštite od požara, a kad je u pitanju financiranje ove djelatnosti propisano je da sve pravne osobe, državni organi i druge institucije građevine i prostori gdje se obavlja određena djelatnost, moraju osigurati financijska sredstva koja se planiraju svake godine u okviru financijskog plana, financiraju se iz proračuna Federacije, kantona, općine i grada (članak 132).

Kad je u pitanju Zakon o zaštiti od požara i vatrogastva koji je donijela Skupština Zeničko-dobojskog kantona, potrebno je istaći da se skoro na istovjetan način tretira značaj, organizacija i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva imajući u vidu da on čini jedinstven sustav zaštite i spašavanje ljudi u Federaciji Bosne i Hercegovine odnosno u cijeloj Bosni i Hercegovini.

U konkretnom slučaju prema relevantnim propisima, a to je Federalni zakon o zaštiti od požara i vatrogastva, Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Kantonalni zakon o zaštiti od požara i vatrogastva, međunarodni tehnički normativni i standardi koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, postoji obveza općine da osigura zaštitu od izbijanja i širenja požara, da zaštiti ljude, biljni i životinjski svijet, te materijalna i kulturna dobra. Iz tih razloga možemo reći da, zaštita od požara obuhvata skup mjera i radnji koje se poduzimaju u cilju sprječavanja, izbijanja i širenja požara, njegovo otkrivanje, te zaštita ljudi, biljnog i životinjskog svijeta, materijalnih, kulturnih, povijesnih i drugih dobara i okoliša i čini sastavni dio sustava zaštite i spašavanja.

Propisani kriteriji za utvrđivanje visine naknade za zaštitu od požara i vatrogastva je opravdan iz razloga što je kao kriterij propisan visok rizik opasnosti od otkrivanja, izbijanja i širenja požara, te zaštita ljudi i imovine, veličina prostora u kojem se obavlja određena djelatnost, a ne visina očekivanog prihoda odnosno dobiti.

Imajući u vidu naprijed navedeno, riješeno je kao u izreci donesene presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, dr. sc. Šahbaz Džihanović, prof. dr. Edin Muminović, dr. sc. Kata Senjak i Mladen Srdić, suci Suda.

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije Bosne i
Hercegovine
Aleksandra Martinović

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине одлучујући о уставном питању које је предочио Кантони суд у Зеници у вези утврђивања уставности чл. 4. и 5. Одлуке о накнадама за ватрогаство, на основу члана IV.Ц.3.10. (4) Устава Федерације Босне и Херцеговине, на сједници Суда без јавне расправе одржане дана 10.07. 2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да одредбе чл. 4. и 5. Одлуке о накнадама за ватрогаство („Службени гласник Општине Високо“, број: 2/14) нису у супротности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

2. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“, „Службеним новинама Зеничко-добојског кантона“ и „Службеном гласнику Општине Високо“.

Образложење

11. Подносилац захтјева и предмет захтјева за утврђивање уставности

Кантонални суд у Зеници (у даљем тексту: подносилац захтјева) у поступку рјешавања управног спора број: 040 У00905117 по тужби тужиоца Јавно предузеће: „Електропривреда“ Босне и Херцеговине д.д. Сарајево, подружница „Електродистрибуција“ Зеница, против Рјешења туженог Општинског вијећа Високо, Комисије за статут и прописе број: 01/3-05-7-3/17 од 10.03.2017. године, на основу члана IV.Ц.3.10. (4) Устава Федерације Босне и Херцеговине, Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације), дана 11.08.2017. године и 28.09.2017. године предочио је уставно питање у вези утврђивања уставности Одлуке о накнадама за ватрогаство коју је донијело Општинско вијеће Високо број: 01/1-02-85/14 22.02.2014. године (у даљем тексту: оспорена Одлука), а која је објављена у „Службеном гласнику Општине Високо“, број: 2/14.

12. Странке у поступку

Странке у овом предмету на основу члана 39. став 2. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03) су: Кантонални суд у

Зеници и Општинско вијеће Високо, као доносилац оспорене Одлуке.

13. Битни наводи захтјева

Користећи уставна овлашћења из члана IV.Ц.3.10.(4) Устава Федерације Босне и Херцеговине, Кантонални суд у Зеници предочио је уставно питање утврђивања уставности оспорене Одлуке коју је донијело Општинско вијеће Високо број: 01/1-02-85/14 од 22.02.2014. године, са Уставом Федерације Босне и Херцеговине наводећи да је чланом II. А. 2.(1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине прописано, да сва лица на територији Федерације Босне и Херцеговине уживају право на једнакост пред законом, а у оспореним одредбама Одлуке чл. 4. и 5., висина накнаде везана је искључиво за дјелатност коју правно односно физичко лице обављају на подручју Општине Високо.

У оспореној Одлуци прописана је обавеза плаћања накнаде за ватрогаство која је према члану 4. подијељена у шест категорија, гдје је зависно од врсте дјелатности утврђена висина накнаде за ватрогаство и то од 12 КМ до 550,00 КМ на годишњем нивоу. С обзиром на стајалиште Уставног суда Федерације како то наводи подносилац захтјева у донесеним пресудама и то: У-14/13 од 26.06.2013. године, У-5/09 од 13.10.2009. године; У-12/11 од 04.10.2011. године и У-36/12 од 26.02.2013. године, утврђена је повреда

права на једнакост пред законом, у свим случајевима у којима је као релевантан критериј за прописивање висине општинских такси и накнада надлежно општинско вијеће прописало врсту дјелатности, као једини критериј за одређивање висине општинских такси и накнада. Из тих разлога подносилац захтјева предочио је уставно питање, како би Уставни суд Федерације након одржане расправе, утврдио да ли су одредбе чл. 4. и 5. оспорене Одлуке, односно цијела Одлука у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Како се у образложењу постављеног уставног питања тражи оцјена уставности цијеле оспорене Одлуке, односно у дијелу образложења само чл. 4. и 5. Одлуке, актом овог суда број: У-45/17 од 22.08.2017. године затражено је прецизирање постављеног уставног питања односно образложење са којим одредбама Устава Федерације Босне и Херцеговине су супротне одредбе чл. 4. и 5. односно цијела Одлука како се то наводи у предмету захтјева и у дијелу образложења постављеног уставног питања.

У допуњеном и прецизираном захтјеву наведено је да се тражи оцјена уставности само чл. 4. и 5. оспорене Одлуке те истакнуто, да су обавезници плаћања накнаде за ватрогаство правна лица, занатске, трговачке, угоститељске радње, агенције, сервиси, уреди, а правна лица која формирају властиту порофесионалну ватрогасну јединицу или имају уговор са одговарајућим службама у мјесту гдје се налази привредно друштво, искључени су из

обавезе плаћања накнаде за ватрогаство. Исто тако је наведено да у I категорију спадају правна лица која се баве прометом нафте и нафтних деривата, дистрибуцијом плина, те произвођачи хемијских супстанци боја и лакова; II категорију привредна друштва која се баве дјелатностима као што су метална, дрвна, текстилна и прехранбена производња; III категорија привредна друштва из осталих дјелатности, IV категорија тржни центри, маркети, јавне установе, објекти за игре на срећу; V категорија занатске трговачке и угоститељске радње, те уред преко 100 м² и VI категорија занатске, трговачке и угоститељске радње до 100 м². Наведено је да према члану 5. оспорене Одлуке, годишња накнада овиси о прописаним категоријама обавезника и износи од 12 до 550,00 КМ годишње.

Због свега наведеног подносилац захтјева сматра, да су одредбе чл. 4. и 5. оспорене Одлуке супротне члану II.A.2. (1) ц) Устава Федерације Босне и Херцеговине који регулише, право на једнакост пред законом истичући да је годишња накнада за обавезнике који плаћају накнаду за ватрогаство утврђена без реалних критерија.

У достављеном прецизираном захтјеву елаборирана је и Одлука о висини накнаде за ватрогаство коју је донијело Општинско вијеће Зеница на сједници одржаној 07.05.2013. године, гдје је висина мјесечне накнаде за ватрогаство 1 КМ, за грађевине површине до 100 м² утврђује накнаду у паушалу износ 10 КМ годишње, а за привредна друштва која се баве производњом прерадом, дистрибуцијом

или складиштењем запаљивих или опасних материја 0,1 КМ м² мјесечно.

Због свега наведеног подносилац захтјева предлаже да Уставни суд Федерације размотри предочено уставно питање и утврди да ли су одредбе чл. 4. и 5. оспорене Одлуке коју је донијело Општинско вијеће Високо у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

14. Битни наводи одговора на захтјев

У одговору на постављено уставно питање од стране Кантоналног суда у Зеници, од Опћинског вијећа Високо достављено је изјашњење број: 01/1-02-370/17 од 24.10.2017. године које је сачињено од Службе за послове цивилне заштите Општине Високо. У изјашњењу је наведено да је Законом о заштити од пожара и ватрогаства („Службене новине Зеничко-добојског кантона, број: 5/11) наведено, да општина може донијети Одлуку о накнадама за ватрогаство. С обзиром на наведено одређење, Општинско вијеће донијело је поменуто Одлуку и утврдило да одређени обавезници односно привредна друштва која се баве прометом нафте и нафтних деривата, прометом и дистрибуцијом плина имају веће пожарне ризике и повећан узрок за настанак и ширење пожара. У осталим категоријама су привредна друштва са мање пожарног ризика, односно неке дјелатности као што су: занатска, трговачка, књиговодствени сервиси итд. гдје је накнада утврђена према површини корисне површине.

Разврставање обавезника за плаћање накнаде за ватрогаштво према дјелатности, Служба за послове цивилне заштите сматра најобјективнијим из разлога што је у конкретном случају једини критериј високи ризик од избијања, ширења и на крају откривања пожара те уништавања имовине и материјалних добара. Основни носилац организовања и провођења заштите од пожара је опћина, а заштиту су дужни организовати и проводити сва правна и физичка лица што чини саставни дио система заштите и спасавања људи и материјалних добара.

15. Релевантно право

С. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан II.A.2. (1) ц)

Федерација ће осигурати примјену највишег нивоа међународно признатих права и слобода утврђених у документима у Анексу овог устава. Посебно:

(3) Сва лица на територији Федерације уживају права на:

...

е) једнакост пред законом
Члан VI.4.б)

Општинско вијеће:

...

б) усваја општински буџет и доноси прописе о опорезивању и на друге начине осигурава потребно финансирање које нису осигурали кантонална и федерална власт.

Члан IV.Ц.3.10 (4)

(4) Уставни суд одлучује и о уставним питањима која му предочи Врховни суд или неки кантонални суд а која се појаве у току поступка пред тим судом.

Ф. Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/06 и 51/09)

Члан 8. став 3. алинеја 19.

У властите надлежности јединице локалне самоуправе посебно улазе:

- организовање, провођење и одговорност за мјере заштите и спасавања људи и материјалних добара од елементарних непогода и природних катастрофа;

Члан 13. ст. 1 и 2. алинеја 4.

Орган одлучивања јединице локалне самоуправе је општинско вијеће у општини а градско вијеће у граду (у даљем тексту: вијеће).

Вијеће у оквиру својих надлежности:

- доноси прописе о порезима, таксама, накнадама и доприносима јединице локалне самоуправе у складу са законом;

Члан 133.

Г. Закон о заштити од пожара и ватрогаству

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 64/09)

Члан 3.

Заштита од пожара и ватрогаство чине саставни дио јединственог система заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних непогода и других несрећа (у даљем тексту: природне и друге несреће) у Федерацији који је уређен Законом о заштити и спашавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03 и 22/06), па се ради тога заштита од пожара и ватрогаство организују и функционишу у оквиру тог система, а врши се на начин предвиђен овим законом.

2. Финансирање ватрогаства

Члан 132.

Ватрогасна дјелатност предвиђена овим законом финансира се из:

- 1) буџета Федерације, кантона, општине и града;
- 2) средстава правних лица и ватрогасних јединица;
- 3) премија осигурања;
- 4) добровољних прилога или поклона правних и физичких лица;
- 5) међународне помоћи;
- 6) других извора утврђених овим и другим законом.

У буџету Федерације, кантона, општине и града осигуравају се финансијска средства потребна за финансирање сљедећих обавеза: 1) у буџету Федерације - средства за обавезе утврђене у члану 134. овог закона; 2) у буџету кантона - средства за обавезе утврђене у члану 135. овог закона; 3) у буџету општине, односно града - средства за обавезе утврђене у члану 136. овог закона.

XIII - Прописи кантона, општине и града

Члан 165.

Кантон, општина и град су дужни својим прописом утврдити надлежност својих органа власти у области заштите од пожара и ватрогаства и друга питања која су за кантон, општину и град предвиђена овим законом, као и питања која нису уређена овим законом, а важна су за организацију и ефикасно функционисање заштите од пожара и ватрогаства на подручју кантона, општине и града.

Г. Закон о заштити од пожара и ватрогаству

(„Службене новине Зеничко-добојског кантона“, број: 5/11)

Члан 4.

(Појам заштите од пожара)

Заштиту од пожара обухвата скуп мјера и радњи управне, организацијске, стручне, техничке, образовне и пропагандне природе, које се предузимају у циљу спрјечавања

избијања и ширења пожара, његовог откривања, те заштите људи, биљног и животињског свијета, материјалних, културних, историјских и других добара и околиша (у даљем тексту: материјалних добара).

Поглавље IV- Организација и функционисање, планирање и провођење мјера заштите од пожара

Одјељак А. Организовање и функционисање заштите од пожара

Члан 15.

(Организација и провођење заштите од пожара)

(4) Заштиту од пожара дужни су да организирају и проводе правна и физичка лица, органи Кантона и општине и други власници или корисници грађевина и простора из става (2) и шума, шумског и пољопривредног земљишта из става (3) овог члана (у даљем тексту: власници или корисници грађевина и простора).

Члан 16.

(Основни носиоци организирања и провођења заштите од пожара)

(3) Основни носилац организовања и провођења заштите од пожара је општина, као јединица локалне самоуправе и Кантон који је одговоран за та питања на подручју кантона, на начин предвиђен овим законом.

Члан 48.

(Информациони систем заштите од пожара)

(5) Кантонална управа и општинске службе цивилне заштите, у оквиру оперативних центара цивилне заштите, организују функционални дио информационог система за заштиту од пожара и ватрогаство.

Поглавље V - Организација и функционисање ватрогаства

Одјељак Б. Ватрогасне јединице

Члан 55.

(Ватрогасне јединице)

(6) Професионалну ватрогасну јединицу чине ватрогасци који се налазе у радном односу у органима управе цивилне заштите општине и Кантона.

Члан 56.

(Оснивање професионалних ватрогасних јединица)

(1) Професионалне ватрогасне јединице су основне снаге у гашењу пожара и спашавању људи и материјалних добара угрожених пожаром које обавезно оснивају општине и Кантон, с тим да свака општина има властиту професионалну ватрогасну јединицу или испоставу заједничке професионалне ватрогасне јединице Кантона на свом подручју.

Поглавље IX - Финансирање заштите од пожара и ватрогаства

Члан 123.

(Финансирање заштите од пожара)

- (3) Финансијска средства потребна за организовање, провођење унапређење мјера заштите од пожара предвиђених овим законом, као и обучавање и оспособљавање запослених лица планирају и осигуравају правна лица, органи управе и друге институције сваки за своје грађевине и просторе и запослена лица.

Члан 124.

(Финансирање ватрогаства)

Ватрогасна дјелатност на нивоу Кантона предвиђена овим законом финансира се из:

- m) буџета Кантона и општине;
- n) средства правних лица и ватрогасних друштава;
- o) премија осигурања
- p) добровољних прилога или поклона правних и физичких лица;
- q) међународне помоћи
- r) других извора утврђених овим и другим законом.

Члан 131.

(Финансирање из премија осигурања)

- (5) Средства из става (2) и (3) овог члана могу се користити само за

набавку ватрогасне опреме, техничких и других средстава за ватрогасне јединице, стручно обучавање и оспособљавање ватрогасаца и одржавање опреме и ватрогасних средстава, те инвестициону изградњу и опремање објеката за потребе ватрогасних јединица.

Члан 132.

(Финансирање из других извора)

- (3) Општина у складу са чланом 124. тачка ф) овог закона, а у вези са чланом 8. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/06), може донијети одлуку о таксама односно накнадама за ватрогаство.

Е. Одлука о накнадама за ватрогаство

(„Службени гласник Општине Високо“, број: 02/14)

Члан 2.

Обавезници накнаде из члана 1. ове одлуке су правна лица, занатске, трговачке, угоститељске радње, агенције, књиговодствени сервиси, уреди и микрокредитне организације.

Правна лица која формирају властиту професионалну ватрогасну јединицу или имају закључен уговор са одговарајућим службама у мјесту гдје се налази привредно друштво, искључују се из обавезе плаћања накнаде из става 1. овог члана.

Члан 4.

Категорије обавезника су:

I категорија:

- предузећа која се баве прометом нафте и нафтних деривата,
- предузећа која се баве прометом и дистрибуцијом плина,
- предузећа-произвођачи хемијских супстанци, боја и лакова;

II категорија:

- предузећа која се баве дјелатностима као што су: метална, дрвна, текстилна и прехранбена,
- предузећа која се баве велетрговином изузев предузећа из I категорије;

III категорија:

- предузећа из осталих дјелатности, изузев предузећа из I и II категорије;

IV категорија:

- тржни центри, маркети, хотелско-угоститељски објекти, јавне установе, банкарске и микрокредитне организације, објекти за игру на срећу и кладионице.

V категорија:

- занатске, трговачке, угоститељске радње,
- агенције, књиговодствени сервис и уреди преко 100 м²,

VI категорија:

- занатске, трговачке, угоститељске радње, агенције, књиговодствени сервис и уреди до 100м².

Члан 5.

Накнаде обавезника из члана 4. ове Одлуке одређују се на годишњем нивоу према утврђеним категоријама и то:

- за I категорију висина накнаде износи 550,00 КМ,
- за II категорију висина накнаде износи 450,00 КМ,
- за III категорију висина накнаде износи 350,00 КМ,
- за IV категорију висина накнаде износи 120,00 КМ,
- за V категорију висина накнаде износи 24,00 КМ,
- за VI категорију висина накнаде износи 12,00 КМ

Члан 7.

Прикупљена финансијска средства ће се користити за следеће намјене:

- набавку ватрогасне опреме за ватрогасне јединице;
- набавку техничких и других средстава за ватрогасне јединице;
- стручно обучавање и оспособљавање ватрогасаца;
- одржавање опреме и ватрогасних средстава ватрогасне јединице;

8. Чињенично стање и став Уставног суда Федерације

Након анализе захтјева којим је постављено уставно питање од стране Кантоналног суда Зеница, одговора на захтјев од Општинског вијећа Високо,

Закона о пожару и ватрогаству који је донијела Скупштина Зеничко-добојског кантона, Одлуке о накнадама за ватрогаство донесене од стране Општинског вијећа Високо и других доказа и прилога у спису, утврђено је следеће:

Скупштина Зеничко-добојског кантона донијела је Закон о заштити од пожара и ватрогаства којим је уређен начин организовања и функционисања заштите од пожара и ватрогаства, оспособљавање и финансирање ове дјелатности. Тако је поменути закон регулисано да је заштита од пожара и ватрогаства у Зеничко-добојском кантону дјелатност од посебног интереса за Кантон, а остварује се на начин предвиђен овим законом, федералним законом и подзаконским прописима донесеним на основу федералног закона и овог закона и међународним техничким нормативима и стандардима који важе у Босни и Херцеговини, а односе се на мјере заштите од пожара и ватрогаства. Све то чини јединствен систем заштите и спасавања људи и материјалних добара у Федерацији Босне и Херцеговине и омогућава да се заштита од пожара организује у свим стамбеним и другим зградама и објектима, а спроводе је сва правна и физичка лица.

Кад је у питању финансирање, овим Законом је прописано да се заштита од пожара и ватрогаства финансира из буџета кантона, општине, и средстава правних лица и ватрогасних друштава, премија, добровољних прилога, међународне помоћи и других извора.

У складу са одредбом члана 132. а у вези са чланом 124. тачка ф. поменутог Закона, Општинско вијеће Високо донијело је Одлуку о накнадама за ватрогаство и утврдило ко су обавезници плаћања накнаде, категорије обавезника плаћања и намјена прикупљених средстава од наплаћених накнада. Тако је поменутом Одлуком регулисано да су обавезници плаћања накнада правна лица, занатске, трговачке, угоститељске радње, агенције, сервиси, уреди итд. Кад су у питању категорије у I категорију спадају привредна друштва која се баве прометом нафте и нафтних деривата, правна лица која се баве прометом и дистрибуцијом плина, те правна лица која производе хемијске супстанце, боје и лакове. У II категорију спадају привредна друштва која се баве прерадом дрвета, метала, текстила; у III категорију привредна друштва и остале дјелатности осим споменутих привредних друштава; у IV категорији тржни центри, маркети, јавне установе, банке; док у V и VI категорију спадају занатске и трговачке радње до 100 и преко 100 м². Кад је у питању коришћење прикупљених средстава од накнада, иста ће се користити за набавку ватрогасне опреме, набавку других техничких средстава за ватрогасне јединице, стручно обучавање и оспособљавање ватрогасаца, одржавање опреме и ватрогасних средстава те опремање објеката за потребе ватрогасних јединица.

Поред споменутог потребно је истаћи и одредбу члана 8. став 3. алинеја 19. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне

и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09 којим је прописано, да је организовање, провођење и одговорност за мјере заштите и спашавања људи материјалних добара од елементарних непогода и природних катастрофа спада у властиту надлежност јединица локалне самоуправе.

Поред наведеног потребно је споменути члан 3. Закона о заштити од пожара и ватрогаства („Службене новине Федерације БиХ“, број: 64/09) који је донио Парламент Федерације Босне и Херцеговине, а којим је прописано, да заштита од пожара и ватрогаства чини јединствен систем заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних непогода и других несрећа. Исто тако чланом 14. прописано је да ће кантони својим законом прописати уређење, организацију и начин функционисања заштите од пожара и ватрогаства на подручју кантона, а што је од значаја за кантон, док члан 16 обавезује општине и градове да својим прописом уреде организацију и функционисање заштите од пожара и ватрогаства на подручју општине, а у складу са федералним и кантоналним законом.

Исти Закон, члан 136. обавезује кантон, општине и град да су дужни својим прописом утврдити надлежност органа у области од заштите пожара и ватрогаства ради ефикасног функционисања заштите од пожара, а кад је у питању финансијско ове дјелатности прописано је да сва правна лица, државни органи и друге институције грађевине и простори гдје

се обавља одређена дјелатност, морају осигурати финансијска средства која се планирају сваке године у оквиру финансијског плана, финансирају се из буџета Федерације, кантона, општине и града (члан 132).

Кад је у питању Закон о заштити од пожара и ватрогаства који је донијела Скупштина Зеничко-добојског кантона, потребно је истаћи да се скоро на идентичан начин третира значај, организација и функционисање заштите од пожара и ватрогаства имајући у виду да он чини јединствен систем заштите и спашавање људи у Федерацији Босне и Херцеговине односно у цијелој Босни и Херцеговини.

У конкретном случају према релевантним прописима, а то је Федерални закон о заштити од пожара и ватрогаства, Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине, Кантонални закон о заштити од пожара и ватрогаства, међународни технички нормативни и стандарди који се примјењују у Босни и Херцеговини, постоји обавеза општине да осигура заштиту од избијања и ширења пожара, да заштити људе, биљни и животињски свијет, те материјална и културна добра. Из тих разлога можемо рећи да, заштита од пожара обухвата скуп мјера и радњи које се предузимају у циљу спрјечавања, избијања и ширења пожара, његово откривање, те заштита људи, биљног и животињског свијета, материјалних, културних, историјских и других добара и околиша и чини саставни дио система заштите и спашавања.

Прописани критерији за утврђивање висине накнаде за заштиту од пожара и ватрогаства је оправдан из разлога што је као критериј прописан висок ризик опасности од откривања, избијања и ширења пожара, те заштита људи и имовине, величина простора у којем се обавља одређена дјелатност, а не висина очекиваног прихода односно добити.

Имајући у виду напријед наведено, ријешено је као у изреци донесене пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је већином гласова у саставу: Александра Мартиновић, председница Суда, Весна Будимир,

Мирјана Чучковић, др сц. Шахбаз Џихановић, проф. др Един Муминовић, др сц. Ката Сењак и Младен Срдић, судије Суда.

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Александра Мартиновић

S A D R Ź A J**I - OPĆINSKO VIJEĆE**

50. Odluka o dodjeli javnog priznanja “Povelja Općine Visoko” za 2018.godinu	1
51. Odluka o dodjeli javnog priznanja “Povelja Općine Visoko” za 2018.godinu	1
52. Odluka o dodjeli javnog priznanja “Povelja Općine za životno djelo” za 2018.godinu	2
53. Odluka o dodjeli javnog priznanja “Povelja o proglašenju počasnim građaninom Općine Visoko” za 2018.godinu	3
54. Odluka o dodjeli javnog priznanja “Povelja o proglašenju počasnim građaninom Općine Visoko” za 2018.godinu	3
55. Odluke o izmjenama Odluke o imenovanju predsjednika, zamjenika predsjednika i članova stalnih radnih tijela Općinskog vijeća Visoko saziva 2016-2020.godina.....	4
56. Zaključak o davanju ovlaštenja predstavniku Općine u Skupštini JKP “Visoko” d.o.o. Visoko za razrješenje i konačno imenovanje člana Nadzornog odbora JKP “Visoko” d.o.o. Visoko	4
57. Odluka o kupovini parcele k.č. 687/3 KO Alaudin	5
58. Odluka o zamjeni suvlasničkih udjela na k.č. 684/6 i k.č. 684/1 KO Alaudin	6

II – USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

59. Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine PRESUDA U-5/17.....	6
60. Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine PRESUDA U-45/17	50

Izdavač: Općina Visoko, ul. Alije Izetbegovića br. 12A, Visoko
Glavni i odgovorni urednik: Zekija Omerbegović, sekretar Općinskog vijeća, **Telefon:** 032/732-502
Štampa: Grafički obrt „REMIX“ Visoko, **Telefon:** +387 32 746 038, **Mob:** +387 61 780 698